Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1948 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 4 august 1955

Oameni ai muncii de pe ogoare! folosiți toate mijloacele de muncă și orice oră prielnică de lucru pentru a face față cu cinste vîrfului muncilor agricole de vară și pentru a strînge la timp și fără pierderi recolta!

REGULAMENTUL ORGANIZAȚIEI DE PIONIERI

REGULAMENTUL organizației de pionieri din Republica Populară Romînă constituie o contribuție însemnată la întărirea muncii de educație în rîndurile pionierilor și școlarilor. Totalizînd experiența de ani de zile a organizației de pionieri din țara noastră și avînd în față modelul și experiența organizației comuniste a pionierilor sovietici „V. I. Lenin", Regulamentul cuprinde principiile de organizare și conducere, sarcinile și conținutul muncii organizațiilor de pionieri în țara noastră.

Organizația pionierilor din Republica Populară Romînă este organizația politică de masă a școlarilor. Ea ajută Partidul Muncitoresc Romîn, Uniunea Tineretului Muncitor și școala în educarea copiilor pentru ca aceștia să devină constructori de nădejde ai societății socialiste. In cadrul organizației de pionieri, copiii sînt educați pentru a iubi fierbinte patria noastră — Republica Populară Romînă, Partidul Muncitoresc Romîn și harnicul nostru popor muncitor. „O sarcină din cele mai importante a organizației de pionieri este să ajute școlii în lupta pentru însușirea temeinică de către pionieri a cunoștințelor, să educe la școlari interesul de a cerceta și a cunoaște diferite domenii de activitate, bogățiile și frumusețile patriei".

Regulamentul constituie un îndreptar de zi cu zi în activitatea pionierilor, în munca celor care lucrează cu pionierii. Regulamentul stabilește normele de primire a școlarilor în rîndurile organizației, norme care trebuie respectate. Pentru pionieri, ziua intrării lor în organizație, cînd primesc cravata roșie, trebuie să fie o adevărată sărbătoare, care să rămînă adînc în amintirea lor de-a lungul anilor. Trebuie combătută tendința unor instructori care introduc norme „proprii" de primire în organizația de pionieri, ca acelea de primire în bloc, într-un cadru obișnuit precum și practica dăunătoare de a primi școlari codași la învățătură. Acolo unde se petrec asemenea lucruri, copiii încep să creadă că oricine poate deveni pionier și nu cinstesc cum se cuvine titlul și cravata pe care o poartă.

Instructorul trebuie să-i ajute pe copii în așa fel, încît, încă înainte de a deveni pionieri, școlarii să se pregătească cu rîvnă, iar atunci cînd vor primi cravata roșie de pionier, ei să simtă toată răspunderea pentru angajamentul solemn pe care și l-au luat. Sarcina de a sădi în sufletul copiilor dragostea și mîndria pentru cravata roșie, pentru drapel, dorința de a le păstra cu cinste prin muncă sîrguincioasă revine tuturor acelora care lucrează cu pionierii. Traducerea consecventă în viață a acestor norme din Regulament va face să crească și mai mult prestigiul organizației de pionieri, va întări sentimentul de mîndrie al copiilor pentru calitatea de pionier.

Școlarii trebuie să cunoască îndatoririle și drepturile prevăzute pentru cei primiți în organizație, să fie educați neîncetat în spiritul răspunderii pentru îndeplinirea conștiincioasă a acestora. A învăța, a fi disciplinat, cinstit, modest și bun tovarăș, a respecta pe profesori, pe toți cei vîrstnici, a-ți ajuta părinții — tocmai aceasta înseamnă a fi un bun pionier, un demn purtător al cravatei roșii.

Regulamentul organizației de pionieri stabilește cum trebuie să-și trăiască viața unitățile, detașamentele și grupele de pionieri. Unitatea, colectivul de conducere al unității, detașamentul, grupa de pionieri, au sarcini precise. Ele își desfășoară activitatea sub conducerea directă a instructorului de pionieri care răspunde în fața comitetului raional și orășenesc U.T.M. de întreaga activitate a pionierilor pe care-i conduce.

Regulamentul în întregime este o călăuză în activitatea instructorilor de pionieri, cărora le-a fost încredințată sarcina nobilă de a conduce și îndruma activitatea unităților și detașamentelor de pionieri. Asigurîndu-și sprijinul învățătorilor și profesorilor, instructorii de pionieri trebuie să folosească cu multă grijă metode și forme de activitate din cele mai apropiate de vîrsta copiilor. Instructorii de pionieri și educatorii și-au putut da seama cît rău aduc activității pionierești adunările interminabile în care elevii ce rămîn în urmă la învățătură sînt „prelucrați" și „mustrați", ca pînă la urmă rezultatele să fie aceleași. Totuși, asemenea adunări continuă să se țină încă pe alocuri numai de dragul de a putea raporta forurilor superioare încă o „realizare" în munca cu pionierii.

Lărgirea orizontului de cunoștințe al copiilor, legarea strînsă a preocupărilor lor de activitatea practică, creatoare a poporului, întărirea dragostei pentru munca fizică, ca și alte sarcini importante nu se pot realiza numai prin adunări, ci prin antrenarea curajoasă a copiilor la activitatea practică, în cercuri, la excursii, precum și la alte acțiuni în cadrul cărora copiii au posibilitatea să-și manifeste din plin istețimea și inițiativa, să-și dezvolte necontenit dorința de a se pregăti cît mai temeinic la toate materiile, interesul pentru știință, pentru munca fizică.

Pentru aceasta este necesară în permanență larga dezvoltare a inițiativei pionierești. Intreaga activitate a organizației de pionieri din Republica Populară Romînă — arată Regulamentul — ține seama de inițiativa creatoare, de vîrsta și interesele pionierilor, de cerințele școlarilor.

Organizația pionierilor lucrează sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn. Aceasta este garanția cea mai sigură a unei munci rodnice în întreaga sa activitate. Sarcina de mare răspundere de a se ocupa în permanență de activitatea organizației de pionieri a fost încredințată de Partid — Uniunii Tineretului Muncitor. Indrumarea permanentă a activității organizației pionierilor este una din sarcinile cele mai importante ale U.T.M. Organizația noastră este datoare să exercite întreaga sa îndrumare de zi cu zi în așa fel încît fiecare pionier să constituie un exemplu din toate punctele de vedere, încît fiecare detașament sau unitate să devină un ajutor prețios al școlii, al profesorilor în ridicarea nivelului la învățătură și formarea la pionieri a unei discipline înalte, conștiente. Organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor sînt datoare să selecționeze și să pregătească temeinic pe acei care lucrează în organizația pionierilor, să recruteze în această muncă tovarăși care iubesc copiii, care se simt legați de activitatea pionierească și se ocupă în permanență de ridicarea nivelului lor de cunoștințe pedagogice. Trebuie să se înceteze cu practica dăunătoare de a alege pe instructori la întîmplare și nu pe cei mai buni utemiști din școlile medii, din institutele de învățămînt superior, din fabrici și uzine, din instituții, gospodării colective etc.

Organizațiile U.T.M. duc muncă în rîndurile pionierilor în strînsă legătură cu organele de învățămînt, cu cadrele didactice, care ajută activitatea organizației pionierilor considerînd-o ca o parte integrantă a muncii de învățămînt și de educare patriotică a școlarilor.

Acum, după apariția Regulamentului, organele și organizațiile U.T.M. sînt datoare să lupte pentru aplicarea lui consecventă în practică. Acest lucru trebuie făcut încă de la începutul anului școlar în scopul obținerii de rezultate cît mai bune la învățătură. Aplicarea întocmai a Regulamentului necesită în primul rînd cunoașterea și însușirea lui temeinică de către toți cei care lucrează cu pionierii, de către toți activiștii U.T.M., precum și de către pionieri. Tocmai de aceea este necesară larga lui popularizare. Prelucrarea Regulamentului în fața pionierilor trebuie să fie făcută în mod atractiv, pe înțelesul lor.

Aplicarea Regulamentului va trebui să ducă la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a activității organizației de pionieri din țara noastră, la creșterea permanentă a rîndurilor ei cu noi și noi școlari merituoși. Aplicarea întocmai a prevederilor Regulamentului trebuie să ducă la creșterea răspunderii tuturor organelor U.T.M. care se ocupă cu activitatea organizațiilor pionierești, la ridicarea permanentă a nivelului muncii de conducere și îndrumare a activității pionierești de către Uniunea Tineretului Muncitor.

Consfătuirea pe țară cu șefii secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare regionale

In cursul zilelor de marți și miercuri a continuat la Ministerul Invățămîntului consfătuirea pe țară cu șefii secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare regionale.

După discuțiile purtate pe marginea referatelor privind închiderea anului școlar 1954—1955 și pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar, tov. Virgil Trofin, secretar al C.C. al U.T.M. a prelucrat Regulamentul organizației de pionieri din Republica Populară Romînă.

Concluziile consfătuirii au fost trase de tov. N. Sipoș, locțiitor al ministrului Invățămîntului.

(Agerpres)

Să strîngem la timp bogăția holdelor

Intrecere la treeriș

Imediat ce grînele au dat în pîrgă, întovărășiții din comuna Cazasu, raionul Brăila, au început recoltatul. Pentru ca munca să se desfășoare în bune condițiuni, ei s-au organizat în 12 cete și au lucrat în comun, folosind din plin secerătorile-legători. Grînele ce nu puteau fi recoltate cu mașina, au fost strînse cu mîna și legate în snopi. Folosind fiecare oră bună de lucru, întovărășiții din Cazasu au terminat în scurt timp recoltatul păioaselor.

Imediat după recoltat, întovărășiții au început treierișul. Recolta obținută de ei este de 2500-3000 kg. la hectar. Primele boabe treierate au fost date prin trior, apoi întovărășiții le-au dus la baza de recepție, obținînd chitanța nr. 1 pe raion la predarea cotelor către stat. În vederea terminării cît mai grabnice a treierișului, ei au muncit pe arie pînă noaptea tîrziu, iar dimineața, au început din nou.

În fruntea întrecerii întovărășiților s-a situat ceata nr. 1 condusă de tov. Alexandru Frunză. Din celelalte cete, cei mai harnici sînt întovărășiții Ivan Felea, Grigore Puia, Gheorghe Custură și alții. Urmînd exemplul întovărășiților, țăranii muncitori cu gospodărie individuală au intensificat întrecerea patriotică pentru a grăbi secerișul și treierișul.

Corespondent
M. ANGHEL

La gospodăria de stat „Gh. Doja" din comuna Ozun, Regiunea Autonomă Maghiară, griul a dat în pîrgă și-i numai bun de cules; și pentru că nu e vreme de pierdut, secerătorile au intrat în lan recoltind într-o jumătate de zi 5 hectare. A doua zi a început clăitul. Printre cei mai harnici muncitori se află și utemiștii Ștefan Simon și Iboia Nemeth. După ei, tînărul Emeric Pall greblează spicele rămase pe miriște. Munca se desfășoară într-un ritm rapid. Și se întîmplă cîteodată ca cei de la clăit s-o ia înainte secerătorilor. Atunci, cei doi tineri rîd bucuroși de „necazul" celorlalți.
— Dacă nu vreți să rămîneți în urmă, dați-i zor! le spun ei rîzînd.

Cu pionierii pe miriște

PITEȘTI (de la corespondentul nostru.)

O duminică obișnuită de vară. Dimineața un camion oprește în fața secției Petrești a gospodăriei agricole de stat Găești. Din el coboară 43 de pionieri care vin de la tabăra Dragodana. Ei au cerut de mai multe ori să meargă la G.A.S. pentru a strînge spicele rămase în urma combinelor și secerătorilor, să dea astfel o mînă de ajutor după puterile lor la strînsul recoltei. Acum li s-a îndeplinit dorința. Aici la gospodărie s-au întîlnit pionieri de la taberele Ionești, Petrești și de la Casa de copii din Găești. Repartizarea pionierilor pe echipe și a fiecărei echipe pe locul de muncă nu durează prea mult timp și munca începe cu vrednicie. După 20 de minute pionierii Sora Maria, Popa A. Elena, Grigorie Aurica, Radu Eugen și Neacșu Nicolae din unitatea Dragodana au început să-i lase în urmă pe ceilalți.

Pionierele Mihăescu D. Elena și Marinescu Maria îi urmează căutînd să-i ajungă și apoi să-i întreacă. Situația s-a schimbat și în celelalte grupe. A pornit o adevărată întrecere între unități pentru a strînge spice mai multe.

În șase ore pionierii din Dragodana au strîns spicele de pe 10 hectare cîștigînd astfel întrecerea.

Treierișul terminat—cotele predate în întregime

Pe ariile de treier din satele și comunele raionului Mihăilești, regiunea București — raion fruntaș în muncile agricole de vară — este o animație deosebită. Din zori și pînă-n noapte duduitul tractoarelor, uruitul mașinilor și scîrțîitul carelor ce cară snopii grei sau sacii încărcați doldora cu grîu, nu se mai opresc. Pretutindeni în raion, la Slobozia sau Bragadiru, la Dumitrana sau Vîrteju, treieratul grîului este în toi.

Sub lozinca „fruntași la secerat, fruntași la treierat" membrii gospodăriei colective „Răscoala din 1907" din Dumitrana, comuna Dărăști au terminat printre primii din raion recoltatul și treieratul grîului și orzului, fiind totodată în fruntea comunelor care și-au achitat cotele către stat.

Recolta obținută de colectiviștii din Dumitrana este de peste 2.000 kg. la hectar.

Nici membrii întovărășirii agricole „Drum Nou" din comuna Bragadiru nu s-au lăsat mai prejos. În seara zilei de 22 iulie treieratul grîului era terminat și cotele către stat predate în întregime.

Pe terminate este treierișul și în comunele Slobozia, Bulgaru, Ciorogîrla, Domneștii de Sus și Clinceni.

Corespondent
ARISTICA BRÎNZAN

Noi fruntași ai recoltelor bogate

Sprijiniți de organele locale de partid și de stat și de mecanizatorii de la S.M.T. Poiana Mare oamenii muncii de pe ogoarele raionului Calafat au terminat cu 4 zile înainte de termen recoltarea celor 19.802 ha. cultivate cu păioase.

În comuna Poiana Mare, țăranii muncitori au transportat snopii în timpul nopții la cele 10 arii, iar treierișul a fost organizat în cete de cîte 20—22 de țărani muncitori. Țăranii muncitori Constantin David, Alexandru Tora, Ion Smădoiu, Anghel Dragnea și alții, au obținut o producție de peste 2.000 kg. de grîu la hectar.

În săptămîna 25 iulie — 1 august — săptămînă record — s-au treierat 1.333 ha. în loc de 816 ha. cît era planificat.

Pînă în seara zilei de 2 august treierișul păioaselor a fost terminat în 13 gospodării agricole colective, 10 întovărășiri agricole și în 3 comune din raion.

Pînă la 2 august în raionul Calafat membrii gospodăriilor agricole colective au achitat 53,4 la sută din cotele de păioase datorate statului, iar țăranii muncitori întovărășiți și cei din sectorul individual au predat 56,8 la sută din cotele de grîu și secară datorate statului.

ECONOMIILE NOASTRE

Să reducem consumul de metal la fiecare fabricat

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din cadrul uzinelor „Steagul Roșu"-Orașul Stalin s-au angajat ca pînă la sfîrșitul acestui an să dea patriei peste plan 1.500 de camioane și să realizeze acumulări socialiste peste plan în valoare de 30.000.000 lei.

Dintre numeroasele măsuri tehnico-organizatorice luate de conducerea uzinei pentru realizarea angajamentului se numără și crearea condițiilor pentru aplicarea inițiativei patriotice de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat.

Consumul de material este elementul de bază al structurii prețului de cost, iar în cazul unui fabricat de serie mare, așa cum este camionul „S.R.101", este factorul hotărîtor. Spre a realiza această reducere, se impune gospodărirea cu grijă a materialelor și în primul rînd a metalelor. Spre uzina noastră se îndreaptă zilnic zeci de vagoane cu materie primă și semifabricate.

A face ca diferența dintre tonajul de materie primă ce intră în uzină și tonajul de camioane livrate să fie cît mai mică, aceasta este principala sarcină ce și-a asumat-o brigada de economii „23 August" din cadrul uzinei noastre, înființată cu cîteva luni în urmă.

După primele săptămîni de activitate, brigada a constatat următoarele: „față de camionul „ZIS 150", produs al uzinelor „Stalin" din Moscova, camionul „S.R. 101", construit după modelul acestuia, avea o greutate mai mare cu peste 330 kg., iar dimensiunile și toleranțele foilor de tablă folosite în cantități masive la secția de prese erau necorespunzătoare și duceau alături de unele croiri și debitări neraționale la o mare risipă de material și manoperă. Adausul de prelucrare pentru unele repere era de asemenea prea mare. Deficiențele se vădeau în procesul de producție. Un număr destul de mare de repere erau executate în condițiuni cu totul diferite decît cele corespunzătoare ale camionului „ZIS 150" ceea ce ducea în mare parte la sporirea greutății camionului și la creșterea prețului de cost. În jurul acestor probleme brigada de economii și-a axat întreaga activitate. A fost ales un colectiv de conducere din 12 membri, iar în principalele sectoare ale uzinei s-au înființat grupe de economii conduse de colective formate din ingineri, tehnicieni și muncitori cu o înaltă calificare profesională. Grupe formate din membri brigăzii de economii au luat ființă mai întîi în principalele sectoare, iar apoi au cuprins întreaga uzină.

Acțiunea pentru reducerea consumului de metal la ficare fabricat, odată pornită, membrii brigăzii au analizat posibilitățile de realizare a economiei de metal și manoperă și s-au angajat ca *pînă la sfîrșitul anului să obțină economii echivalente cu prețul de cost a 15 autocamioane „S.R. 101", din care 5 să fie realizate în cinstea Festivalului Mondial și a zilei de 23 August.*

Ca prim rezultat al muncii brigăzii, al cărui responsabil am fost ales, cabinetul tehnic al uzinei a primit numeroase propuneri de economisire de material și manoperă.

Valoarea totală a economiilor ce reiese din propunerile făcute de muncitorii uzinei noastre, antecalculată pentru producția unui an, se ridică la o sumă echivalentă cu prețul de cost a 30 autocamioane „S. R. 101". In felul acesta tineretul uzinei noastre va putea depăși cu mult angajamentul luat.

Un aport însemnat în direcția obținerii acestor însemnate realizări l-au dat prețioasele propuneri de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat. Astfel, la secția prese, grupa de economii din cadrul brigăzii conduse de tovarășii Comănici Nicolae, Vizi Anton și Capsa Manolache au reușit ca printr-o bună croire a foilor de tablă și prin folosirea resturilor rămase de la piesele mari să aducă uzinei economii de metal pe lunile aprilie, mai și iunie în valoare de peste 28.000 lei, iar în urma aplicării propunerii tovarășului Iacob Cojocaru de la sectorul rulmenți, s-a redus consumul de tablă la confecționarea carcaselor de rulmenți, realizîndu-se în acest fel o economie de 3.995 kg. metal. Propuneri însemnate de a reduce consumul de metal la fiecare fabricat au mai făcut și tovarășii Aurel Neacșu, Aurel Sraier, Ene Cecilia, Anton Vizi și alții care aduc uzinei însemnate beneficii.

Propunerile făcute de muncitorii uzinei noastre în cadrul acțiunii: „Să reducem consumurile de metal la fiecare fabricat", au făcut posibil ca pînă în prezent, în cinstea Festivalului de la Varșovia și a zilei de 23 August *tineretul uzinei noastre să realizeze economii egale cu prețul de cost a 12 autocamioane „S.R. 101". În felul acesta noi ne-am depășit cu mult propriul angajament.*

Ori cît ar fi de însemnate aceste realizări, ele nu pot reprezenta realele posibilități care au existat și există încă în ceea ce privește reducerea consumului de metal la camionul „S.R. 101".

Comitetul U.T.M. de la uzinele „Steagul Roșu", care în colaborare cu comitetul de întreprindere și conducerea uzinei, sub îndrumarea organizației de partid au organizat extinderea în uzina noastră a inițiativei tinerilor de la „Clement Gottwald", de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat, trebuiau să sprijine mai mult această mișcare patriotică. Lipsuri privind susținerea luptei pentru reducerea consumului de metal la fiecare fabricat s-au manifestat și din partea membrilor brigăzii, deoarece nu toți s-au interesat în suficientă măsură de traducerea în viață a tuturor angajamentelor luate.

Succesele brigăzii noastre ar fi fost și mai însemnate dacă tovarășii ingineri Constantin Georgescu, șeful serviciului tehnologic și Miron Tașcă, șeful serviciului proiectări, ar fi antrenat un număr mai mare de tineri ingineri și tehnicieni în această acțiune.

Brigada de economii „23 August" de la uzinele „Steagul Roșu" este constituită după exemplul unei brigăzi asemănătoare de la uzinele „Stalin" din Moscova, care numai în cursul anului 1952 a reușit să reducă greutatea camionului „Zis 150" cu peste 42 kg.

Dacă ne gîndim că această scădere s-a făcut la un fabricat care în această uzină se lucrează de mulți ani în serie mare, avem o imagine clară a multiplelor posibilități pe care le are tineretul din uzina noastră în cazul camionului „S.R. 101" care se află în prima lui fază.

Ing. ADAM NICOLAE
Responsabilul brigăzii de economii „23 August" de la uzinele „Steagul Roșu" Orașul Stalin

Noutăți tehnico-științifice din R. P. Ungară

Frigorifer fără gheață

In aceste zile zăpușitoare de vară, oamenii muncii din R.P. Ungară au putut afla din ziare o veste care le-a făcut mare bucurie: la întreprinderea producătoare de aparate cu gaz din Budapesta a fost elaborat proiectul unui tip de frigorifer care nu necesită gheață. Temperatura scăzută se obține așezînd în interiorul frigoriferului un vas cu amoniac, închis ermetic, în care amoniul este fiert și răcit brusc. Prin această metodă se obține o temperatură tot atît de joasă pe care ar produce-o jumătate de bloc de gheață.

O instalație modernă pentru evitarea ciocnirilor de trenuri

Că tehnica înaintată vine în sprijinul muncii, a vieții noastre de toate zilele este un lucru verificat de practică. Recent, inginerii și tehnicienii căilor ferate ungare au conceput o instalație modernă pentru evitarea ciocnirilor de trenuri. O asemenea instalație a fost pusă în funcțiune la gara din Székesfehérvár. Ea a fost montată într-o cabină suspendată pe piloni de beton armat deasupra liniilor de cale ferată. Pe peretele cabinei a fost instalat un tablou de semnalizare lung de 4 m. pe care sînt desenate toate liniile ferate din raza gării. Pe tablou, de-a lungul acestor linii ferate, au fost montate becuri electrice mici care se aprind atunci cînd pe una din linii staționează sau a intrat un tren, arătînd totodată și direcția către care se îndreaptă trenul. Cu ajutorul tabloului de semnalizare funcționarul de serviciu stabilește imediat pe care linie poate să intre trenul care se apropie de gară.

În fața tabloului de semnalizare se află o masă pe care este montată instalația de comandă. Pe baza îndrumărilor date de impiegatul de mișcare, manipulantul instalației de comandă prin apăsarea unui buton schimbă macazurile. Concomitent, semnalizatoarele instalate pe parcursul liniilor indică drum liber. Manipulantul macazurilor nu potrivește separat fiecare macaz, ci prin apăsarea unui buton se schimbă în mod automat toate macazurile liniei respective în direcția necesară. Lămpile de diferite culori instalate pe această masă arată operația macazurilor astfel încît manipulantul își poate controla numaidecît operația efectuată. Prin acest control se poate evita ca pe linia ocupată să intre un alt tren, se pot preveni orice ciocniri de trenuri.

Noua instalație asigură pe de o parte circulația sigură a trenurilor în raza gării, iar pe de altă parte, reduce cu 50% timpul de manevrare a trenurilor.

In curînd, asemenea instalații vor fi montate la toate nodurile importante de cale ferată ale R.P. Ungare.

Izotopii radioactivi în slujba medicinei

Metodele de cercetări cu ajutorul izotopilor radioactivi au un rol foarte important în cercetările fiziologice moderne. În acest scop, la Institutul de fiziologie al Facultății de medicină din Budapesta a fost creat un laborator modern. Deoarece cercetările efectuate cu ajutorul izotopilor radioactivi necesită o curățenie exemplară și protecție specială împotriva radiațiunilor, pereții laboratorului au fost construiți în grosimea corespunzătoare și căptușiți pînă la tavan cu faianță, iar dușumeaua și tavanul au fost vopsite în ulei. Mobilierul încăperilor a fost confecționat din sticlă și fier în așa fel încît acesta să poată fi spălat cu apă, la fel ca și pereții. Pentru protecția personalului împotriva aburilor și gazelor radioactive apărute în timpul lucrului au fost instalate ventilatoare speciale cu pompe de aer.

Cercetările asupra formării și descompunerii moleculelor din organism constituie un mare ajutor în studierea procesului vieții organismului.

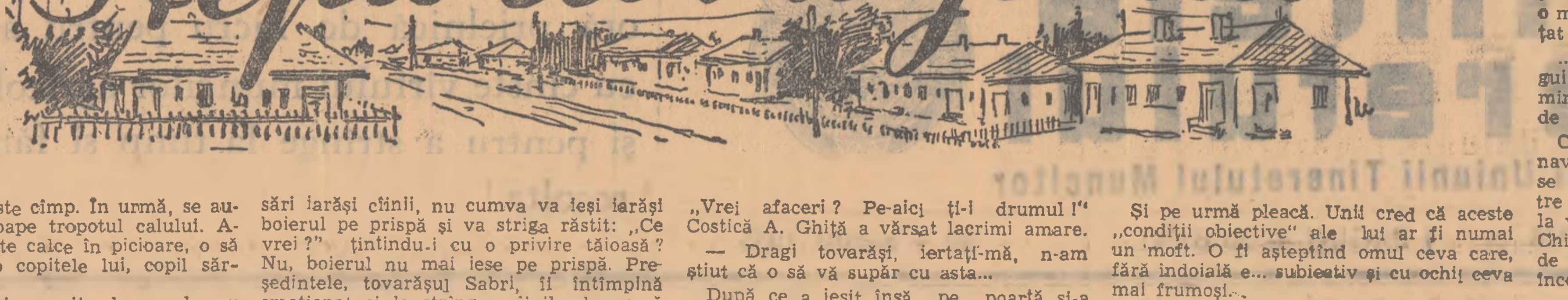
Institutul proiectează să efectueze cercetări asupra animalelor vii cu ajutorul așa-numitelor radiațiuni gama pentru a stabili momentul în care izotopul introdus în organism prin alimente sau sub formă de injecții apare într-un anumit punct al organismului, precum și pentru a stabili rapiditatea cu care el circulă prin sînge și se elimină.

Cu ajutorul izotopilor radioactivi institutul cercetează și originea unor ciuperci epidermice. Potrivit experienței de pînă acum, anumite ciuperci epidermice dispar nu numai sub influența radiațiunilor puternice gama, ci și sub influența radiațiunilor beta, adică sub influența acestor radiațiuni ele își pierd puterea de înmulțire. În cursul experiențelor de pînă acum, la institut au fost cultivate ciuperci epidermice într-un mediu nutritiv corespunzător și s-a observat că ele își pierd puterea de creștere și de înmulțire sub influența unor radiațiuni foarte reduse ale izotopilor de fosfor.

In fotografie: Colaboratoarea științifică a Institutului de cercetări forestiere din Budapesta, Ilona Turi, așează într-un aparat special de uscat, bucăți diverse de soluri pentru analiza lor.

Stepă dobrogeană

Predoslovie

MOTTO:

„Dobroge, ţară bogată,
Creşte numai vînt şi piatră".

Nişte valuri ale mării, stîrnite de vînturi pătimaşe, încremenite în clipa cînd unduirea lor era mai perfectă — acesta e pămîntul tău, Dobroge.

O întindere alburie, cu marginile cufundate în Dunăre şi în mare, pătată cu nouri de praf galbeni ca nişte hrisoave — acesta e cerul tău, Dobroge.

Patrie a noroaielor trecînd peste cizme, a prafului pînă la glesne şi a vîntului uscăcios şi dogorîtor — aşa te-au cunoscut oamenii, Dobroge.

Siberie a căldurilor tropicale, a pustiurilor cu pietre pe care sămînţa se chircea nevolnică, loc de exil chinuitor — veacuri multe, Dobroge, oamenii te vor fi blestemat şi afurisit pentru răutatea ta aspră şi neîndurătoare.

Oamenii au trăit chinuiţi la sînul tău sterp, cu ochii uscaţi de disperare atunci cînd sabia Vîntului Negru — venind hoţeşte din nu ştiu care străfund al Asiei îndepărtate — culca fără speranţă la pămînt grîul cu bob pricăjit, porumbul cu frunza îngălbenită.

Ani şi veacuri te-a ţinut roabă sub lanţurile ei seceta, acest balaur hidos, furul care a lăsat fără pîine pe masă copii şi oameni necăjiţi.

Dar mai cumpliţi decît Vîntul Negru, decît noroiul, praful sau seceta au fost cei care au stăpînit pămînturile acestea. Pentru că, pe cînd

Vîntul Negru ardea cîmpul odată pe lună,
noroaiele umpleau drumurile doar primăvara şi toamna,
praful hălăduia prin stepă numai vara,
iar seceta stăpînea la cîţiva ani odată,

boierul lovea cu cravaşa în fiecare zi, în fiecare zi scotea oamenii la muncă, în fiecare zi fura pîinea, bătea, chinuia, înjura. Vînturi Negre, stăpîni negri, vremuri negre...

Aceasta a fost Dobrogea.

. . . .

Am în faţă harta vie a Dobrogei de azi, stepa ei întinsă care-ţi umple sufletul cu senzaţia tulburătoare a nemărginirii. Văd pe ea lanuri de grîu, acest aur deosebit de greu — de 1500—2000 de carate, pe care neîntrecuţii bijutieri ai cîmpurilor îl măsoară simplu în podul palmei, văd — semn al victoriei istorice a oamenilor asupra Vîntului Negru — înălţîndu-se perdelele forestiere, brîul de stejari şi salcîmi care s-au înfipt cu încăpăţînare în pămîntul ei, şi-mi par nişte linii groase şi lungi trase de o mînă uriaşă peste cuvîntul „secetă", acest omonim tragic al substantivului „Dobrogea".

Am în faţă Dobrogea de astăzi, pămîntul ei care jinduie şi aspiră îndrăzneţ la titlul de grînar al ţării şi mă întorc cu gîndul spre vremurile triste de exil ale nefericitului poet Ovidiu — vinovat fără voia-i că ochii săi au îndrăznit să vadă trupul suav al unei domniţe prea pudice care se scălda în zori — şi socotesc că Dobrogea îşi poate cere astăzi descărcarea de blamul versului „creşte numai vînt şi piatră" care, se zice, că de la el ar porni, ca o răzbunare pentru asprimea neomenească a acestor locuri.

Dobrogea a fost cuprinsă pînă acum într-un somn drăcesc de către prea negrele veacuri vrăjitoare — şi cornul vremurilor de astăzi a trezit-o la viaţă.

O frîntură din glasul acestui corn miraculos vreau să pun în rîndurile de mai jos închinate oamenilor dintr-un sat al stepei dobrogene.

CAPITOLUL I

Rechizitoriu la eventualul proces al unei foste moşieriţe

În gospodăria colectivă din Cobadin, sat întins în inima Dobrogei, trăiesc 1500 de suflete de oameni. Îmi închipui că acum, în faţa lor, se judecă procesul fostei moşieriţe Popa, care a asuprit aceste suflete, cu biciul şi cu întunericul, cîteva decenii. Vreau să fiu acuzator în acest proces. Iată, acesta mi-e actul de acuzare:

„Tovarăşi colectivişti, bătrîni, tineri şi copii!

Aţi uitat vreodată trecutul? A trecut vreo zi în care glasul urei pentru zilele acelea să tacă? Voi, cei bătrîni, i-aţi învăţat pe tinerii voştri îndeajuns să-i urască pe cei care au lovit cu şfichiul biciului copilăria lor plină de răni? Dacă n-aţi făcut aceasta, s-o faceţi. Trebuie să ne amintim în fiecare zi de trecut. Atîta vreme cît în bîrloguri îndepărtate lupii izgoniţi îşi mai ling rănile şi-şi ascut dinţii pentru a ne prăda din nou, să ne amintim de ei şi să-i urîm chiar şi în ziua fericită cînd ni se naşte primul copil sau cînd carul scîrţîind sub 20 de saci de grîu intră în curtea colectivistului, chiar şi atunci să-i urîm.

Iată, în faţă e acuzata — un monstru, dacă acest cuvînt nu e prea îngăduitor — în sală, 1500 de acuzatori şi martori.

Pot intra martorii! Poftim tovarăşe brigadier zootehnic, Abibula Geuget. Pentru tine vreau să vorbesc.

Erai un copil desculţ, cu tălpile ciuruite de mărăcini şi cu faţa îmbătrînită pretimpuriu (mai păstrezi şi acum, la 27 de ani, nişte cute adînci în jurul ochilor). Te-ai dus cu cîteva oi să le paşti pe izlaz. Alături erau lanurile moşieriţei. Strepezindu-şi dinţii în iarba uscată oile jinduiau frunzele fragede de porumb de alături. Una dintre ele s-a apropiat chiar pînă la cîţiva paşi şi a întins gîtul spre lan. Atunci, a ieşit ca o nălucă moşieriţa. Era pe un cal murg, cu pălărie de amazoană pe cap, cu cravaşa într-o mînă şi cu pistolul în cealaltă. Tu ai fugit. Te-a atins din urmă ca o flacără vîrful biciului, şi ai

fugit disperat peste cîmp. În urmă, se auzea tot mai aproape tropotul calului. Acum, acum o să te calce în picioare, o să te strivească sub copitele lui, copil sărman de slugă.

Şi fugeai nemaipomenit de repede, cu ochii mari de groază. Ai sărit peste un răzor, te-ai împiedicat şi ai căzut. Tropotul copitelor, urletul fiarei s-au auzit în spate şi iar ai fugit. Atunci, pocnetul pistolului a răsunat înfiorător, glontele ţi-a trecut cu un fluerat sinistru pe lîngă ureche — şi aşa ai încremenit acolo pe cîmp, cu inima abia mai zbătîndu-se. O să uiţi vreodată chipul acela de fiară care a rîs drăceşte lîngă tine? Să nu uiţi niciodată! Să nu uiţi!

Bătrîne Ion Manoliu, poftim mai în faţă! Ai trecut de 70 de ani. Poţi deci jura pe părul tău alb pentru adevărul celor spuse.

Îţi aminteşti, la 9 ani ai intrat argat la moşieriţă. Încă nu ştiai că există pe lume un abecedar în care sînt poze şi litere desenate frumos — supremă desfătare şi bucurie a copilăriei — încă nu mîngîiaseşi îndeajuns cîinele, prietenul credincios de joacă al anilor fragezi, şi dezmierdările mamei nu te adormiseră în prea multe nopţi. La 9 ani erai argat. Tatăl ţi-a spus cînd te-a lăsat la curte:

— Să munceşti, să munceşti mult şi poate că o să te căpătuieşti şi tu. Cînd o să te faci mare să-ţi ridici o casă, să te însori ca să ai şi tu gospodăria ta.

O, cît te-a amăgit visul acesta! Erai flăcău — tot argat — şi parcă te vedeai în casa ta (o vroiai măcar cu o odaie şi o tindă), cu nevasta şi copiii alături.

Au trecut 51 de ani de argăţeală — cinci zeci şi unu, tovarăşi judecători — aveai 60 de ani, erai tot argat, dar casă încă nu-ţi făcuseşi. La fiecare 31 decembrie treceai miezul nopţii cu acelaşi gînd: „anul ăsta o să-mi fac casă". Şi visul acesta învia îndărătnic mereu, în fiecare an, de 51 de ori la rînd, fără să se adeverească niciodată. Nici măcar o grindă nu ţi-ai luat. Şi, ca o ironie monstruoasă, ai rămas tot tu dator după 51 de ani de argăţeală.

Despre dumneata, bade Ioane, numai atît pun în actul de acuzare. Ce-ar mai trebui oare să spun?

Acuzatorul şi martorul Agimurat Melazis, fost om sărac, văcarul satului, cu opt copii, acum paznic de cîmp la gospodărie, nu e prezent aici. E dus la odihnă la Govora. O să vorbesc deci şi în numele său.

Agimurat a avut opt copii. Era cel mai sărac om din sat. Avea opt copii şi altceva nu mai avea nimic. Odată cu copiii plîngea în casa lui sărăcia, un plînset care te înfiora. Oamenii îl auzeau cînd treceau pe drum şi şopteau trişti:

— La Agimurat iar plînge sărăcia.

Agimurat a fost şi el argat pe moşie. Vroia să aducă pîine în casă. Dar pîine n-a adus.

Într-o noapte de iarnă Agimurat a mers la curte să ceară grîu cu împrumut. Bătea un vifor cumplit şi satul se ascunsese de frig sub straturile groase de zăpadă. A bătut în poartă dar nu i-a răspuns nimeni. A bătut vreme de un ceas şi nu i-au răspuns decît cîinii. Au lătrat o vreme întărîtaţi, apoi s-au gudurat pe lîngă el înţelegîndu-i parcă suferinţa.

— Voi aveţi suflet — a şoptit Agimurat. Dar ea n-are.

În seara aceea i-au murit doi copii. Agimurat n-a plîns. A priveghiat lîngă ei cu nevasta pînă dimineaţa. Cei doi martiri ai foamei parcă adormiseră. Aveau feţele albe ca laptele pe care nu-l băuseră niciodată, ochii limpezi ca rîsul copilăriei pe care nu-l cunoscuseră niciodată. Dimineaţa, Agimurat a scos două grinzi de la tindă, a făcut un sicriu şi i-a pus pe amîndoi alăturea. La înmormîntare n-a venit nimeni. N-a plîns nimeni pentru ei. În zilele acelea nimeni nu mai avea lacrimi.

Să nu plîngă nimeni ascultînd întîmplarea aceasta. Să nu-i amintiţi lui Agimurat despre zilele acelea. Despre asta nu trebuie să ne mai amintim. O asemenea durere trebuie uitată.

Am să închei actul de acuzare. Alte probe nu mai trebuiesc. Hotărîţi sentinţa voi, 1500 de judecători. Vă propun o sentinţă neînduplecată. Şi să nu uitaţi trecutul. Am să păstrez actul acesta de acuzare. Cînd veţi sărbători jubileul a zece sau douăzeci de ani de la înfiinţarea gospodăriei, chiar şi atunci am să vi-l citesc. Ţineţi minte aceasta voi, 1500 de suflete, voi 1500 de oameni din stepa dobrogeană".

CAPITOLUL II

A doua naştere

Colectiva e ca o navă puternică ce pluteşte sigură, cu pînzele larg desfăşurate, spre portul fericirii. Rechini, mai mari sau mai mici au încercat să o muşte, valurile împotrivirii vrură s-o răstoarne, dar ea a mers înainte sigură şi calmă. Călătoresc pe ea 1500 de suflete. Aş vrea să scriu despre aceste suflete, să prind măcar cîte o frîntură din fiecare. Aş vrea să însemn ca într-un carnet de bord drumul făcut pînă acum de această navă — drum de 4 ani şi jumătate — ca o anexă ce mi se pare necesară la actul de acuzare împotriva celor ce s-au dus şi a-or să mai vină.

...În acea zi de 21 martie 1951 a luat fiinţă gospodăria colectivă din Cobadin. Era o zi de primăvară, cu noroaie şi cer închis. Preşedintele, tovarăşul Sabri, un om mărunţel şi energic, umbla toată ziua prin sat.

— Să nu întîrzii la inaugurare — sfătuia pe fiecare îngrijorat. Să-ţi iei şi nevasta şi copiii.

Oamenii au venit cu toţii. Erau 164 de familii. S-au adunat la sediul gospodăriei, fostul conac boieresc. La început au intrat sfioşi pe poartă. Nu cumva vor sări iarăşi cîinii, nu cumva va ieşi iarăşi boierul pe prispă şi va striga răstit: „Ce vrei?" ţintindu-i cu o privire tăioasă? Nu, boierul nu mai iese pe prispă. Preşedintele, tovarăşul Sabri, îi întîmpină emoţionat şi le strînge mîinile de parcă nu-i mai întîlnise de mult.

— Poftiţi, tovarăşi, poftiţi!

— Parcă ai fi un tată căruia îi vin iognicii la fată, tovarăşe Sabri, glumeşte unul.

Primul sosit a fost Agimurat Melazis. El, cel mai sărac om din sat, s-a înscris primul în colectivă. Era deosebit de emoţionat, cu ochii umezi, îmbujorat la faţă. Îşi împrumutase de la un vecin nişte bocanci pe care-i lustruise de cu seară, pălăria veche căpătase şi ea o culoare mai acătării, iar cămaşa sclipea de atîta spălat. Agimurat era fericit ca un copil cînd primeşte o îmbrăcăminte nouă. Alerga fără rost prin curte, aranjînd scaunele, îi poftea pe oameni să şadă ca o femeie grijulie.

— Măi Agimurat, ce-i cu tine? Arăţi ca o mireasă.

— Eu, spuse el încurcat, azi simt că mă nasc a doua oară... Înţelegeţi? Mă nasc din nou acum. Ei, clătină Agimurat din cap, nu credeam pînă acum că o să mai fie vreodată soare. Şi uite că este. Dar hai să intrăm în sală!

A început apoi solemnitatea inaugurării. N-a fost ceva deosebit de festiv, n-a fost o şedinţă, ci un fel de sfat al celor care au intrat în colectivă.

— Vite nu prea sînt de ajuns. Trebuie să cumpărăm nişte vaci.

— Mai de grabă cai să luăm. Altfel n-ai cu ce munci. Laptele mai tîrziu.

Unii se înflăcărau repede.

— De ce mai tîrziu laptele? Acuma vreau să dau şi eu lapte la copii să se sature.

— O să avem şi lapte — îi linişte tovarăşul Sabri. Avem ceva oi şi-o să mai cumpărăm. Putem să facem o stînă de vreo mie de oi.

Şi s-au ciorovăit pînă după amiază. Agimurat tăcea, ascuns mai la fund, printre oameni. Abia cînd l-au propus în consiliul de conducere s-a ridicat în picioare ţeapăn ca un şcolar prins cu lecţia neînvăţată.

— Ei, ce zici Agimurat, vrei ori nu?

Agimurat a tăcut o vreme încurcat.

— Ştiu eu ce să zic. Eu vreau, sigur că vreau. Numai că nu prea mă pricep aşa să conduc o gospodărie. Eu n-am avut pînă acum nimic.

Un tovarăş de la partid l-a scos din încurcătură.

— Lasă tovarăşe Agimurat, de-acum o să fii şi dumneata bogat şi-o să înveţi să conduci gospodăria. Numai dumneata să fii sănătos.

Trecuse de amiază şi colectiviştii mai discutau încă, preocupaţi, cu seriozitatea ce se cerea unei asemenea trebi.

Petrecerea a început mai tîrziu. Oamenii s-au bucurat, s-au înveselit. Simţeau că se nasc pentru a doua oară...

★

E ora două, în după amiaza unei zile, cu o căldură dobrogeană, înăbuşitoare. Într-unul din birourile gospodăriei, întins pe o canapea, tovarăşul Sabri a adormit. Chiar acum s-a întors de pe cîmp. De la ora patru dimineaţa şi pînă acum a umblat pe la grîne, pe la combină şi secerători, a trecut apoi pe la magazia care se construieşte, şi a dat bună-ziua şi îngrijitorilor de la porci care i s-au plîns că animalele lor tînjesc după o băltoacă de noroi care să le răcorească. A venit la gospodărie şi, după ce a trimis camionul la Constanţa să aducă nişte secerători, s-a întins gînditor pe o bancă. Ar fi vrut să meargă acasă să mănînce, dar oboseala i-a tras pe nesimţite pleoapele peste ochi. Aseară utemiştii au ţinut şedinţa pînă la miezul nopţii şi a stat şi dînsul împreună cu ei.

Tovarăşul Sabri a adormit. Peste o jumătate de oră va sări în sus ca pişcat de o arsură, începînd să se vaite:

— Vai de mine, am dormit ca un butuc toată ziua.

Şi-o să fugă apoi iarăşi peste cîmp călcînd repede, puţin aplecat înainte. Aşa îl cunosc oamenii de acum patru ani şi jumătate, din ziua aceea de martie cînd l-au ales preşedinte. Sabri Emurla, conducătorul încercat al acestei familii în al cărei bilanţ veniturile trec de 2 milioane, cu 5 ateliere, cu sute de cai şi o mie de oi — are multe pe cap şi a trebuit să înfrîngă multe necazuri. Cei care au încercat să lovească în gospodărie, în el au lovit. Fiecare lamă de cuţit înfiptă hoţeşte în trupul gospodăriei trecea mai întîi prin inima lui. Duşmani au fost destul. Fostul primar Manoliu, membru prin toate partidele trecute, strecurat hoţeşte în partid şi în gospodărie, a organizat un întreg complot, cu o pricepere drăcească, cu gîndul să-i facă pe oameni să iasă din gospodărie în masă, să-l dărîme pe preşedinte. Manoliu ştia să urzească plasa minciunilor printre oameni astfel ca obrazul lui să pară întotdeauna curat ca lacrima. S-a dat bine pe lîngă un brigadier, om înapoiat, cu tendinţe carieriste.

— Măi, eu nu vreau să ajung sus. Pe tine o să te pun preşedinte. Aşa că fă cum te învăţ eu.

Între timp, Manoliu îşi vedea de treburile lui. La gospodărie venea rar. Făcea afaceri cu miere de albine, pe care o vindea unor speculanţi din Constanţa.

Începuse să scîrţîie ceva în gospodărie. Urechea atentă a comuniştilor l-a dibuit însă pe cei care mînuiau sforile şi fostul primar, mascat cu hlamida imaculată a nevinovăţiei, a rămas fără carnetul de partid, cu care nu pierdea niciodată prilejul să se bată în piept, şi a ieşit pe poarta gospodăriei învîrtindu-se.

A mai fost şi o altă codită de a lui, unul Costică A. Ghiţă. Nu-i prea convenea dînsului că, intrînd în gospodărie, a pierdut firul afacerilor care i-aduceau în buzunar bani nemunciţi. Astfel că, pe neobservate, îşi strînse 50 de oi ale sale, mai adună şi de pe la alţi chiaburi şi le păştea pe pămînturile gospodăriei pentru că, zicea el, era colectivist şi deci avea dreptul acesta. Noaptea pleca la Constanţa sau la Bucureşti cu putinele de brînză pe care le vindea speculanţilor, pe sub mînă.

Colectiviştii i-au arătat şi lui uşa.

„Vrei afaceri? Pe-aici ţi-i drumul!" Costică A. Ghiţă a vărsat lacrimi amare.

— Dragi tovarăşi, iertaţi-mă, n-am ştiut că o să vă supăr cu asta...

După ce a ieşit însă pe poartă şi-a înghiţit închipuitele lacrimi şi a început să socotească dacă diseară e bine sau nu să mai ducă la Bucureşti nişte putini cu brînză.

Tovarăşul Sabri, gospodar încercat, a vegheat ca un grănicer vajnic să nu mai calce peste graniţa gospodăriei cei care purtau în suflet păcatul setei după avere. La 35 de ani ai săi, firele albe — semne ale nenumăratelor sale griji — i-au năpădit tîmplele. Le-a observat cu surprindere abia acum, într-o zi, cînd unul dintre copii l-a mîngîiat prin păr. Sabri a zîmbit trist îngînînd:

— Nu-i nimic. Or să piară ele mai tîrziu, cînd totul va fi mai bine.

★

Mătuşa Ioana Berindei, găinăreasa gospodăriei, are 60 şi ceva de ani dar e atît de măruntă la trup, cît o fetişcană de 13-14 ani. În grija ei sînt 642 de pui, abia ieşiţi din incubatoare, mici ghemuleţe aurii cu glasuri de argint şi cleştar. Aceşti 642 de pui care vor umple în curînd cuibarele cu ouă şi farfuriile cu carne albă şi gustoasă, sînt parcă suflet din sufletul ei.

Zorii şi seara o apucă pe bătrînă întotdeauna lîngă ei.

— O, cocoloşii mamii de aur, ia sculaţi-vă că v-am adus caş proaspăt de la stînă.

Da, tuşa Ioana a fost ea personal la stînă, cale de cîţiva kilometri, să discute cu baciul care, nu se ştie din ce pricină, tăiase puilor raţia de caş.

— Ia mai lasă-mă cu gîngăniile matale, i-a spus el enervat. Ce, numai caş pot să mănînce cocoloşii ăia? Te pomeneşti că mîine vrei să le dai şi bomboane!

Vă închipuiţi deci după un astfel de răspuns, cîte intervenţii şi energie verbală a trebuit să risipească tuşa Ioana pentru a face un asemenea om să priceapă că puii trebuie neapărat să mănînce caş, acesta fiind cel mai preţios aliment pentru vîrsta lor crudă. Tuşa Ioana a fugit imediat după brigadierul zootehnic.

— Geuget, trebuie să pui neapărat mîna în gîtul bezmeticului ăsta de baci. Ăsta precis e criminalul care o să-mi omoare puii de vii.

Seara tîrziu, tuşa Ioana a făcut rost însfîrşit de caş. A venit cu el într-o legătură la crescătorie şi-a sculat toţi puii. Le-a dat să mănînce caş fărămiţînd pasta albă şi zemoasă printre degete. Piuiturile lor fine, ca nişte clinchete imperceptibile de clopoţei, îi picurau pe suflet o fericire nemaicunoscută. Acasă a ajuns la miezul nopţii. Bătrîna locuieşte cu un nepot, tractoristul Vlad Gheorghe, un băiat înalt şi puternic, dar cam posac. Tuşa Ioana l-a sculat imediat din somn să-i povestească şi lui tărăşenia cu caşul. Tractoristul a mormăit supărat.

— Lasă-mă tuşă că trebuie să plec de dimineaţă pe cîmp şi abia am adormit.

— Lasă, eşti tînăr şi n-are nimic. Eu sînt bătrînă şi tot nu mă vait. Auzi tu, deşteptul să-mi lase mie puii fără caş! Ei, păi nu vine ea o şedinţă!

★

Există în Cobadin un cartier nou, „cartierul colectiviştilor". Celor care vor să ajungă acolo singuri le va fi foarte greu să-l găsească. Orice colectivist se va oferi însă cu plăcere să vi-l arate. Cu osebire va face această treabă secretarul U.T.M. din colectivă, brigadierul zootehnic Abibula Geuget.

Pe el îl găsiţi la ferma de animale a gospodăriei, aşezată la marginea izlazului, lîngă sat. De acolo, după ce vă va purta prin toate grajdurile, boxele şi crescătoriile de păsări (altfel nu scapi de el cu nici un chip) o să ieşiţi lîngă fîntîna cea nouă şi de acolo o să vă arate întinzînd o mînă „cartierul colectiviştilor". Cartierul e în partea de miazăzi a satului şi cuprinde în el 14 case noi ale colectiviştilor. Geuget l-a botezat aşa, fără consimţămîntul celorlalţi locuitori ai săi.

— Uite, aia cu faţa spre noi, cu un salcîm în faţă e a lui Memet Cadri, iar cealaltă din stînga cu balcon e a lui Constantin Proţaniche. Peste drum e una tot cu balcon, cu faţa spre noi. Aia e a mea.

Într-adevăr, Geuget şi-a făcut şi el casă în „cartierul colectiviştilor". Dorea de mult să aibă o casă a lui, dorea din tot sufletul. Are acum deja 27 de ani şi babele îl înţeapă mereu cu vorbele.

— Ei, Geuget, nu te însori? Ce mai stai?

Geuget face întotdeauna pe supăratul.

— Nu mă însor că m-am tuns pe cap şi nu mă mai plac fetele.

Geuget ar fi vrut să se însoare. Îi e greu neînsurat, fără nevastă. Parcă nu se simte om în toată firea. Alţii de seama lui au şi copii acum. Preşedintele îl întreabă şi el cîteodată.

— Măi Geuget, stai ca un om fără căpătîi. Însoară-te odată. Tu, secretar de U.T.M. de patru ani, şi nu găseşti o utemistă care să-ţi fie nevastă?!

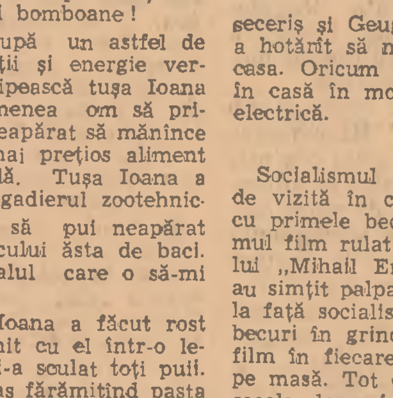
Geuget oftează şi spune zîmbind şiret:

— Sînt condiţii obiective, tovarăşe preşedinte, care mă opresc.

Şi pe urmă pleacă. Unii cred că aceste „condiţii obiective" ale lui ar fi numai un moft. O fi aşteptînd omul ceva care, fără îndoială e... subiectiv şi cu ochii ceva mai frumoşi...

Sintem autorizaţi de către însăşi tovarăşul Geuget să facem lumină în această chestiune. Adevărul e acesta: casa lor e cam mică şi sînt mulţi fraţi care stau la un loc. Unde să-şi mai aducă şi el nevasta? Acolo nu se poate. Ori te însori şi stai la casa ta, ori îţi vezi de altă treabă. Drept pentru care Geuget a hotărît să-şi facă grabnic o casă a lui, cu două camere, bucătărie şi balcon, să tragă în ea lumină electrică şi pe urmă să aducă nevasta.

Aceasta e deci situaţia. Deocamdată, în „cartierul colectiviştilor" din Cobadin casa lui Geuget e goală. Mai trebuie încă de lucrat la ea. Acum însă e campanie de

seceriş şi Geuget are atîtea treburi încît a hotărît să mai lase un pic la o parte casa. Oricum însă, la toamnă va aduce în casă în mod sigur nevasta şi lumina electrică.

★

Socialismul şi-a trimis de mult cartea de vizită în casele colectiviştilor. Odată cu primele becuri aprinse, odată cu primul film rulat pe ecranul cinematografului „Mihail Eminescu" din sat, oamenii au simţit palpabil şi nemijlocit cum arată la faţă socialismul. Acesta e socialismul: becuri în grinda casei, radio pe masă, film în fiecare seară, pîine în fiecare zi pe masă. Tot ce a pierdut din civilizaţie secole de-a rîndul, Dobrogea a cîştigat acum, în cîţiva ani. Poate de aceea — suferind prea mult în trecut — oamenii s-au bucurat mai adînc, mai puternic de venirea acestor semne ale civilizaţiei socialiste.

Neînchipuite zguduiri au săvîrşit în sufletele oamenilor semnele acestea.

Au trăit clipe unice în istoria vieţii lor, în istoria construirii socialismului pe aceste locuri. Închipuiţi-v-o pe bătrîna Ioana Glodeanu, femeie de 60 de ani, stînd la coadă în faţa casei de bilete a cinematografului, certîndu-se cu un copil de şapte ani care vrea să-i ia înainte. Ce proces uluitor de complex (sau poate uluitor de simplu) se va fi petrecut în sufletul ei pentru ca de la fosta slugă analfabetă să ajungă să se certe cu puştii care vor să i-o ia înainte la casa de bilete, dat fiind faptul că despre filmul „Nu-i pace sub măslini" se zice că ar fi grozav?

Şi mai gîndiţi-vă la faptul că fierarul Nicolae Fătu a statornicit în casa lui obiceiul, peste care nu trece nimeni, ca în fiecare duminică de la ora 6 la 8 să se meargă la film cu toată familia, iar apoi să se asculte radio-magazinul şi apoi, iarăşi toată familia, să meargă la restaurant...

Anul trecut, au plecat la odihnă, la Govora, ciobanul Istrate Badea şi Cioacă Marin din brigada I-a. Istrate Badea, om de 60 de ani, cioban de la vîrsta cînd a putut să ducă în mîini bîta, a fost la băi să-şi vindece reumatismul păcătos pe care i l-au vîrît în oase peste 50 de toamne petrecute lîngă oi. O iarnă întreagă Istrate Badea n-a povestit ciobanilor altceva decît despre patul de puf, împărătesc în care a dormit, despre felurile de mîncare nemaigustate de dînsul pînă atunci, despre concertele de fluier pe care le-a dat tovarăşilor de acolo. Istrate mai are acum o singură nedumerire: administratorul l-a întrebat cînd îi făcea formele pentru odihnă, ce meserie are. — Cioban, a răspuns el cu sfiiciune. Şi omul nu s-a mirat deloc că la ei la odihnă, în palatul acela de basm, vine un cioban care miroase a zer şi a urdă cale de o poştă. „Bine tovarăşe, i-a răspuns administratorul, înseamnă că o să ne cînţi şi nouă ceva din fluier".

Ciobanii mai fac şi glume pe socoteala lui. Unii spun că, din obişnuinţă, Istrate şi-ar fi luat cu el la odihnă şi cîinele, dar că nu l-au primit acolo şi a fost nevoit să-l vîndă. Dar pentru asta dînsul, Istrate Badea, n-are motiv să se supere. Zîmbeşte cu îngăduinţă şi clatină din cap.

— Hei, ce ştiţi voi? La Govora e rai pe pămînt. Să cereţi şi voi să vă dea tot acolo.

...Hotărît lucru, în Cobadin, socialismul şi-a trimis cartea de vizită. În curînd se va statornici în sat definitiv. Oamenii au deschis uşile şi ferestrele, şi-au primenit sufletele şi vestmintele, şi-au văruit casele. Musafirul poate să intre în casele lor şi să se simtă ca la dînsul acasă.

CAPITOLUL III

Secerişul

O lozincă uriaşă, nescrisă undeva, atîrnă peste cîmpuri ca o poruncă: „Recolta se va strînge în zece zile!"

Recolta — o mie de hectare de grîu! O întindere imensă, de culoarea aurului curat, care se scurge vălurind uşor spre marginea albăstruie a orizontului. Aici sînt vagoane de pîine, de aici se vor umple hambare şi magazii uriaşe. Umblînd printre grîne, sfărîmînd în palmă cîte un spic, brigadierii s-au sfătuit între ei.

— Trece de 1.500.

— Trece precis.

— Mai trebuie o magazie. Una singură nu ajunge.

Şi a doua zi a fost adus din satul vecin vestitul meşter zidar Constantin Gheorghe, care, după ce a cercetat cîteva ceasuri planurile, ronţăind luleaua între dinţi, a cerut zece colectivişti şi s-a apucat de treabă. În mai puţin de două săptămîni o magazie de peste 60 de vagoane s-a înălţat la marginea satului.

...A sosit vremea secerişului. S-a pîrguit grîul, spicele sună uscate ca o toacă minusculă, holdele se cer strînse în braţe de fete cîntătoare şi flăcăi voinici.

Combina a intrat în lan. Plutind ca o navă greoaie printre valuri liniştite ce i se apleacă înainte, combina mestecă între măselele metalice spicele uscate. Sus, la volan, acoperit de umbrela albă, Radu Chiper dirijează cu o prestanţă de căpitan de rangul întîi echipajul de fete care-l înconjoară.

— Descărcaţi repede grîul că mă grăbesc.

Radu Chiper se grăbeşte. Douăzeci de hectare trebuiesc scoase de pe cîmp şi puse în magazie pînă diseară înainte de a cădea roua. Înaintea sa sînt o mie de hectare. Prin toată această mare de spice trebuie să navigheze el şi cohorta de secerători trase de cai şi tractoare, în zece zile. În cea de a unsprezecea zi vor trebui să ancoreze, să se spele pe faţă şi pe mîini răsuflînd uşuraţi, să tragă o ţuică aducătoare de noi puteri şi voie bună, şi să întindă mîna preşedintelui.

— În zece zile, tovarăşe preşedinte. Aşa cum ne-a fost vorba. Nici mai mult nici mai puţin.

Desigur, din ambiţie ca aceasta să se întîmple într-adevăr în cea de a unsprezecea zi, va trebui să transpire dînsul cîteva kilograme de sudoare, să răguşească puţin strigînd după ajutoare şi să lase în nopţile acestea fetele să se odihnească liniştite, dumnealui avînd ca grijă buna funcţionare a combinei.

Radu Chiper şade încordat la volan şi înaintează prin lan legănîndu-se încet. O spaimă împletită cu o bucurie copilărească îi aprinde privirea, gîndind că o mie hectare de grîu stau înaintea sa. Grîul se vrea cules. Cu bucuria născută în urma aşteptării nerăbdătoare spicele se dăruie combinei cu plăcere parcă — şi foşnetul acesta fermecător îl tulbură. O mie de hectare...

Alături, în lan, preşedintele Sabri ronţăie în dinţi un bob de grîu strîmbîndu-se de durere.

— E tare? Îl întreabă Chiper rîzînd.

— Ca piatra. Iese la 2.000.

★

Sucredin Imurla, un băiat de vreo 17-18 ani, simpatic şi cam mutulac, a păţit de curînd un necaz tare păcătos. Într-o zi de seceriş, pe cînd căra de la cîmp snopi cu căruţa i-au ieşit în cale doi copii cu poalele cămăşilor pline cu mere.

— Ia aruncaţi nişte mere încoace, mă! S-aude?

Băieţii se uitară însă la el tăcuţi şi mîncau cu poftă şi indiferenţă sfidătoare merele crude dar gustoase. Sucredin se enervă şi vru să coboare la ei să-i atingă niţel pe la ţurloaie cu frişca. Temîndu-se însă să nu-i sperie şi să rămînă cu buza umflată, îi luă mai diplomatic.

— Hai mă că vi le plătesc.

— Dă banii încoace! ceru repede cel mai mic, dotat se vede cu mai mult simţ practic.

— N-am la mine.

— Pe datorie nu dăm.

— Mă, da ai dracului mai sînteţi voi! Un snop nu luaţi?

— Dă-ne doi şi-ţi dăm o poală de mere.

Cu ultima propunere tîrgul s-a încheiat. Sucredin a dat pentru nişte acrituri de mere doi snopi din averea gospodăriei. Cineva l-a văzut. A fost anunţat imediat preşedintele şi secretarul de partid. „Delapidatorul" a fost trecut din mînă în mînă, fiecare judecîndu-l pe toate feţele.

— Eu am văzut o piesă sovietică în care un paznic de cîmp era să-l împuşte pe preşedintele colhozului vecin pentru că a intrat în lan şi a rupt un spic de grîu ca să-i încerce bobul. Asta-i conştiinţă! Pe cînd tu, ai dat doi snopi, doi snopi ai gospodăriei. Ceva nemaipomenit!

Îngrozit, Sucredin a fugit să-i prindă pe cei doi copii care l-au băgat în păcat, să

le ia snopii sau măcar să-i bumbăcească puţin de necaz. Din fericire pentru ei nu i-a mai prins. A doua zi a fost şedinţă de U.T.M. şi a primit o lecţie despre păstrarea avutului gospodăriei şi a recoltei pe care n-o va uita toată viaţa. Bineînţeles că nici cu asta n-a scăpat definitiv. Mai urmează o şedinţă a consiliului de conducere, special pentru cazul acesta, în care se va hotărî sancţiunea ce i se cuvine. Sucredin e mai mult mort decît viu. Pe cîmp, toate femeile se agaţă de el.

— Noi adunăm fiecare bob şi tu îl arunci cu snopii, domnişorule!

Hei, tinereţe, cap nechibzuit! se căinează Sucredin. Mere mi-au trebuit?

În orice caz din toată această întîmplare, sărmanul Sucredin, a învăţat ce înseamnă un bob din recoltă mai mult decît din zece conferinţe şi broşuri boscorodite fără chef şi pricepere.

În loc de încheiere

Stepa dobrogeană are în ea ceva din măreţia legendară a Cubanului, ceva din nemărginirea cîmpiilor asiatice şi din farmecul şi poezia Bărăganului. Noaptea, mai ales, coboară peste ea o pace şi o linişte fără seamăn, molcomă şi plină de miresme. Atunci, dorm şi grînele desfăşurate pe mii de hectare, atunci cresc cu o repeziciune imperceptibilă dar impetuoasă perdelele forestiere şi se aud cîntece tătărăşti pierzîndu-se departe, mîngîietoare şi leneşe.

Întru apărarea acestei linişti a stepei dobrogene am scris pentru voi, apuşi stăpînitori de pămînturi şi suflete, actul de acuzare pe care am să-l păstrez pentru ziua aceea a judecăţii ce se va întîmpla.

Oamenilor stepei dobrogene, celor care au trezit-o din moarte cu spa vie a ştiinţei agrotehnice, a tractoarelor şi a perdelelor forestiere, lor le închin aceste rînduri de laudă — pentru meritul deosebit de a fi înfăptuit cea de a doua istorie a Dobrogei.

ION BAIEŞU

Convorbire telefonică cu Varşovia

Prin cinci continente

Vă anunţăm dragi cititori că azi după amiază am făcut ocolul lumii în patru ore şi jumătate. Nu e vorba de nici o figură de stil. Am fost literalmente în Europa cu europenii, în Asia cu asiaticii, în Africa cu africanii, în Australia cu australienii, în America cu americanii. O singură remarcă mai trebuie făcută: n-am părăsit nici o clipă Polonia. Cei care şi-au schimbat locul de astă dată sînt... continentele. Concentrînd în geamantanele lor imense tot ceea ce au mai actual şi mai caracteristic, ele au venit în vizită la Festival şi, instalîndu-se în marele Palat al Ştiinţei şi Culturii, s-au constituit aci în expoziţii internaţionale ale marii manifestări a tineretului lumii.

Marţi, între fluviile de oameni, am urcat treptele scării de onoare, veniţi să salutăm cu respect globul pămîntesc, oaspetele Varşoviei. 85 de milioane de tineri membri ai F.M.T.D. din 97 de ţări „coborau" de pe un sugestiv panou. In 1949, cu un asemenea prilej, la Casa F.M.T.D. ar fi fost cuprinşi doar 60 de milioane de tineri din 72 de ţări. In 1945 din 65 de ţări, abia 30 de milioane de tineri. Care e cauza triplării acestui număr? Există ceva care în fiecare loc din lume poate magnetiza şi uni milioane de oameni. Acest ceva sînt ideile şi valorile culturale ale omenirii. Din ţările Europei întregi, cea mai la îndemînă ne este astăzi Polonia. In standul circular, un soare de pînză auriu acoperă conturul ţării care ne găzduieşte. De jur împrejur exponatele. Ilustraţiile cele mai expresive ne apar în culori vii şi mărimi naturale. Cartierele reconstruite, construcţiile, schelele, autocamioanele, bulevardele, magazinele şi stăpînii lor, bărbaţi şi femei. Cehoslovacia ne oferă o hartă plină, meticulos acoperită cu fabrici şi şantiere aşa cum am văzut-o de altfel şi din avion, acum cîteva zile. Iar alături, munca celor care au luptat pentru ea, perfectată în chipul marelui patriot Fucik. Dinspre Ungaria parcă abia au sosit în viteză miniaturile autobuselor Ikarus şi ale noilor locomotive Diesel.

Romînia noastră. In centrul unei săli, primeşte pe cei sosiţi, cu o frescă cuprinzătoare. Vă vom revizita azi, vă vom recomanda celor străini, pe voi, compatrioţi de la uzinele „Republica" şi „Ernst Thälmann", pe voi locuitori ai Uricanilor din Valea Jiului şi sportivi de pe stadionul 23 August. Salim Adhmet din Pakistan vă transmite salutări.

Elveţia ni se prezintă ca o ţară din inima Europei cu munţi şi cu ceasornicari. Vizitatorii văd panorama Elveţiei şi se însufleţesc de spiritul ei, loc al tratativelor de pace. Muncitorul finlandez din fotografie e mîndru că ţara sa face comerţ cu toate ţările, fără discriminare. In Olanda şi Belgia noi ştim de fapt că viaţa nu-i numai în dantele dar le apreciem mult în sala expoziţiei. Norvegia apare sportivă şi însorită. Pare-se totuşi, că acum 10 ani, sub ocupaţia nazistă, această tînără de pe afiş, cu năsucul în vînt şi schiuri în picioare, nu avea motiv să zîmbească ca azi. Harta Germaniei are o tranşee la mijloc. Intr-o parte se găsesc opt tineri din Essen, abia veniţi la Varşovia. In cealaltă parte cîţiva tineri din R. D. Germană. Ei ţin în mînă tehnica modernă: o complicată instalaţie de cale ferată pitică, smulge admiraţia lui Luis Edvardo din Uruguai. Toţi germanii vorbesc aceeaşi limbă, dar tranşeea nu e astupată. La răsăritul Germaniei este Polonia, la apus Belgia şi Olanda, înspre nordul Germaniei trăiesc norvegienii, spre sud, maghiarii. Cum să pună ei mînă de la mînă ca împreună cu germanii să astupe tranşeea pentru toţi primejdioasă? Patru sigilii pe tratatul de pace recomandă Austriei independenţa solemn declarată ca stat pe deplin neutru. Dacă o expoziţie are rol educativ apoi ce poate fi mai pilduitor decît exemplul acesta?

Privelişti asiatice

Nimerim în Asia pe spatele unui elefant: Laosul. Locuitorii îi cresc şi îi dresează şi în fiecare an cînd la Luang-Prabang are loc parada elefanţilor, în ţară e sărbătoare. Prin faţa ochilor ne trece o dansatoare din Birmania, crocodilul şi fata care muşcă din trestia de zahăr din Filipine. Dar toate acestea nu sînt decît cadrul.

In Siria şi Liban, viaţa adevărată nu începe de la papucii de mătase, ci de la conştiinţa că cei mai mulţi arabi merg desculţi şi respiră praful din uliţe. Adevărul este frate bun cu viitorul Asiei. Adevărul sînt mai multe ţări ca Vietnamul liber şi Coreea renăscută. Am văzut azi centrul Phenianului înălţat şi cu emoţie am citit lîngă fotografia unui romîn cuvintele „Mulţumim din inimă pentru ajutor şi susţinerea oamenilor dornici de pace". Ca demnitatea însăşi, ocupă loc de onoare pe o ţesătură de mătase vişinie, harta Republicii India, unul din marile state ale Asiei. Fresce şi gravuri vorbesc despre viaţa ţării înainte de venirea colonialiştilor străini şi despre crunta perioadă de exploatare care a urmat, şi ale căror influenţe încă trebuie să fie lichidate. Pe panourile expoziţiei, fotografia premierului Nehru la Moscova şi la Varşovia şi cele cinci principii istorice de convieţuire paşnică stabilite între India şi R. P. Chineză, stau faţă în faţă.

Despre imagini şi despre problemele vieţii

Africa cu suliţe, tobe, tamtamuri şi titluri tari de revistă. Fotografii fără nici o explicaţie. Dealfel nici nu ar fi nevoie de explicaţie. Oamenii de toate culorile sînt egali. America de sud ne întîmpină în picioarele goale. America de sud, Africa, Australia, trei continente — aceleaşi probleme. Mai ales în America de sud, opoziţia tineretului faţă de sugrumătorii independenţei naţionale, se arată deosebit de puternică.

„Zgîrie-norii" din Montevideo şi călăreţii cu lasso sînt inundaţi de sute de ziare, reviste, afişe cerînd eliberarea patrioţilor arestaţi, libertate, drepturi egale pentru tot tineretul.

Din S. U. A. în U. R. S. S. şi apoi în China

Intîlnirea legendară între americani şi sovietici pe Elba deschide sectorul Statelor Unite ale Americii. Desigur, aci sînt multe lucruri despre care ar fi de vorbit. Un gest sălbatic: doi inşi îngropaţi în nisip, pentru distracţia maşinii în goană nebună. Dar şi în S.U.A. mamele îşi string copiii la piept. Vedem mîini albe şi negre opintind laolaltă. Familii de fermieri se string în jurul sobelor. Ne apar imagini despre lupta pentru interzicerea armei atomice. Vorbind despre dorinţa fierbinte a poporului american, trebuie remarcat că în apropiere de standul S.U.A. o mare lozincă a standului sovietic răspunde acestei dorinţe. Fotografii despre folosirea energiei atomice în scopuri paşnice împodobesc faţada sectorului Uniunii Sovietice. In faţa ochilor, privitorii întîlnesc imaginea plină de optimism a unui băiat şi a unei fete care se plimbă pe fondul luminos al Moscovei, în zori de zi.

Un grup de tineri norvegieni, între care tînăra Unni Kinn s-a apropiat în faţa unui dispozitiv, în care rînd pe rînd, apar imagini ale construcţiei hidrocentralei de la Kuibîşev. Nu departe, un alt dispozitiv asemănător face să apară în faţa ochilor perspectivele valorificării pămînturilor desţelenite. Un picup răspîndeşte pretutindeni melodiile unui cîntec caucazian. Tinerii din lume privesc cu plăcere imagini din viaţa fericită a tineretului sovietic, unde maşina e prietena omului şi unde copilul învaţă cuvîntul pace din leagăn.

Intrăm pe marile porţi ale Chinei. Poartă de iută. Poartă din lemn scump, sculptat, de cinci, şase metri. In dreapta şi în stînga intrării, mari tablouri reflectă viaţa tineretului chinez. „Să mergem unde patria are nevoie de noi", — iată titlul unui tablou, în care un grup de tineri absolvenţi se întorc în satul lor, de la şcoală. In celelalte tablouri, un grup de tinere care îngrijesc grădina, privesc cu bucurie noua şosea pe care se adaugă o coloană de autocamioane care soseşte: „Primăvara vine în Tibet". Tot pavilionul Chinei ne vorbeşte cu dragoste despre ţesăturile de mătase, despre străvechea artă, ca şi despre noile realizări în industria socialistă.

Un grup de tineri chinezi, printre care Ho Ion-lin ne dă un autograf. Marele popor de 600 de milioane de oameni are nevoie de pace.

Un stand plin de vioiciune este standul care oglindeşte viaţa tineretului francez. Fotografiile arată cum munceşte şi învaţă tineretul francez, cum luptă şi se străduieşte să-şi cucerească viitorul. Iată fotografiile unor celebri oameni de cultură care amintesc sprijinul deosebit de care tineretul francez se bucură din partea intelectualilor înaintaţi.

Sectorul Angliei. „Sîntem ca dumneavoastră" spun în patru limbi tinerii englezi. Mulgem lapte de la vaci, cărăm cărbuni, trăim în familii: de ce nu ne-am înţelege? Un grup mare de tineri polonezi, un grup mic de tineri din toate colţurile lumii trec prin faţa standurilor expoziţiei.

Prin uşa largă ieşim în Piaţa Stalin. Pe o estradă se prezintă un program naţional. Departe, pe marginea bulevardului, pe sute de metri, chemări la prietenie. In faţa noastră, întruchipată în reprezentanţii tineretului lumii, prietenia însăşi. Tineretul sovietic, american, englez, francez, chinez — toţi au trimişii lor aici. Ei dansează împreună, se sărută, schimbă insigne, păreri.

Cinci continente se găsesc laolaltă. In jurul şi în interiorul Palatului Culturii şi Ştiinţei din Varşovia ele dovedesc că oamenii se pot înţelege.

Varşovia, 2 august.

FILIP CERBU

O Zi „OBIŞNUITĂ"

2 august a fost pentru delegaţia tineretului romîn la Festival o zi plină. Dimineaţa a început prin întîlnirea cu prietenii din lumea întreagă. In jurul orei zece, la cantonamentul nostru au sosit primii invitaţi. Trimişi din Siria, Liban, Irak, Iordania, Iran. Aproape de ora 11, un grup de delegaţi romîni au plecat la rîndul lor în vizită la delegaţia chineză, unde a avut loc una dintre cele mai însemnate manifestări ale zilei. Incă în preajma cantonamentului chinez care se găseşte dincolo de Vistula în cartierul Praga, oaspeţii romîni au fost primiţi de tineri îmbrăcaţi în originale costume de mătase. Curînd, în marea sală unde au fost poftiţi, ne-am întîlnit şi cu prieteni din alte ţări: vietnamezi, bulgari, maghiari, cehi, albanezi, mongoli, coreeni. După saluturile frăţeşti, gazdele au oferit un program artistic. Numărul unui maestru prestidigitator a stîrnit uimirea tuturor vizitatorilor. Apoi cele cîteva puncte ale programului oferit de delegaţia noastră. Un taraf de patru persoane, solişti de nai, acordeon şi vioară, s-a bucurat de o primire vie. Damian Luca a fost înconjurat de artiştii chinezi care nu mai auziseră naiul niciodată. Toţi artiştii romîni, ca şi ceilalţi delegaţi au primit apoi daruri. Un mare succes a avut aci „periniţa", cunoscută de la Festivalul de la Bucureşti. La teatrul de păpuşi, în cursul dimineţii de azi, copiii Varşoviei şi tineretul lumii au văzut primul spectacol al teatrului de păpuşi „Ţăndărică" din Bucureşti. Intr-o cunoscută sală a Capitalei poloneze s-a deschis „Expoziţia artei populare romîne". Ansamblul artistic U.T.M. şi-a adus contribuţia în marile pieţe, la două programe. La ora cînd transmitem, în Varşovia a trecut miezul nopţii, autobusele se întorc la staţii din două direcţii. Unul de la Sala „Gwardia", de unde ni s-a telefonat că cele 5000 de persoane au aclamat programul naţional al R.P.R. Celălalt, de la Palatul Ştiinţei şi Culturii unde a avut loc spectacolul delegaţiei tineretului sovietic.

Declaraţia profesorului iugoslav Jagos Ivanovic

Marţi dimineaţa a părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie, profesorul Jagos Ivanovic, din R.P.F. Iugoslavia, preşedintele societăţii de ştiinţe şi directorul Institutului de istorie din Muntenegru, care timp de zece zile a fost oaspete al ţării noastre, ca invitat al Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

Inainte de plecare, prof Jagos Ivanovic a făcut următoarea declaraţie unui redactor al Agenţiei Romîne de Presă:

„Am venit la Bucureşti pentru a aduna unele date despre legăturile culturale dintre Iugoslavia şi Romînia în secolul 16-lea, să studiez documentele ce se găsesc în istoria ştiinţifică din Romînia despre unii tipografi care au trecut în acel timp din ţara noastră în Romînia şi au continuat la Tîrgovişte munca lor. Acest lucru mi-a fost necesar deoarece în septembrie 1954 noi am sărbătorit în Iugoslavia 460 de ani de la înfiinţarea primei tipografii iugoslave şi acum pregătim o lucrare mai amplă cu privire la această aniversare.

Se înţelege că acesta n-a fost singurul domeniu de cercetare. Am adunat aici şi alte date despre legăturile culturale dintre popoarele Iugoslaviei şi poporul romîn. In acest sens am discutat cu oamenii de ştiinţă la Academia R.P.R. şi la cîteva institute ale ei şi în special la Institutul de istorie. Aceste discuţii au fost foarte rodnice şi folositoare şi folosesc această ocazie pentru a mulţumi tuturor acelora cu care am vorbit în cursul celor 10 zile cît am stat în R.P.R. Discuţiile noastre ştiinţifice au fost cuprinzătoare şi prieteneşti. Am avut ocazia ca la Academia R.P.R. să cercetez valoroasa colecţie a documentelor vechi în care se vorbeşte şi despre istoria culturii noastre.

Colaborarea culturală între Iugoslavia şi Romînia este folositoare şi necesară pentru ambele părţi, iar din partea noastră există dorinţa ca ea să fie rodnică şi multilaterală. Intreruperea în colaborare care a durat 7 ani şi pentru care noi nu purtăm nici o răspundere a adus multe pagube cunoaşterii şi apropierii reciproce. In Iugoslavia fiecare doreşte adevărate relaţii prieteneşti şi colaborare intensă cu poporul romîn. Această dorinţă am simţit-o şi la toţi oamenii de ştiinţă cu care am vorbit. Ei iubesc şi stimează popoarele iugoslave şi cuceririle lor în construcţia socialistă a ţării şi în dezvoltarea culturii socialiste la fel cum şi noi în Iugoslavia iubim şi stimăm cuceririle poporului romîn. De aceea, sîntem convinşi că colaborarea bilaterală în viitor se va desfăşura în spiritul adevăratei prietenii. Vizitele reciproce ale oamenilor de ştiinţă, litere, din învăţămînt şi ale altor activişti culturali ar contribui foarte mult ca popoarele noastre să se cunoască mai bine şi mai de aproape.

La noi în Iugoslavia unde se dezvoltă intens societatea socialistă însufleţită de elanul titoist de creaţie fiecare doreşte înflorirea spiritului de stimă şi colaborare între popoare. Vizitele reciproce vor contribui mult la aceasta.

In încheiere doresc să exprim mulţumiri Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea care m-a invitat în R.P.R. şi care mi-a creat condiţii pentru a lua legătură cu oamenii culturii, a făcut totul încît vizita mea să fie folositoare şi cuprinzătoare"

Plecarea unui grup de pionieri în R. D. Germană

Miercuri seara, un grup de 33 pionieri din ţara noastră a plecat în R. D. Germană. Pionierii îşi vor petrece în R. D. Germană o parte din vacanţa de vară, în urma invitaţiei organizaţiei Tineretului Liber German.

Să grăbim treierişul

Pînă la terminarea secerişului mai sînt cîteva zile.

In majoritatea regiunilor oamenii muncii din agricultură au făcut eforturi susţinute şi au învins greutăţile cauzate de o vară ploioasă reuşind să secere la timp cea mai mare parte din cerealele păioase.

Suprafaţa secerată pînă în prezent reprezintă aproape 82 la sută din suprafaţa cultivată cu cereale păioase în acest an.

In regiunile Bucureşti şi Craiova unde grînele s-au copt mai devreme şi timpul a fost mai prielnic recoltării şi unde în deosebi munca a fost mai bine organizată, secerişul păioaselor s-a terminat.

De asemenea, seceratul este pe terminate în regiunile Arad, Piteşti, Ploeşti şi Oradea.

Progrese simţitoare s-au făcut în ultimele zile şi în celelalte regiuni ale ţării. In viitoarele 2-3 zile trebuie să se termine secerişul, deoarece în prezent pierderile cresc simţitor cu fiecare zi de întîrziere.

Pentru toate regiunile sarcina principală în momentul de faţă este grăbirea treieratului. Deşi în unele regiuni, ca Bucureşti, Craiova, Constanţa şi altele, treieratul este ceva mai avansat, totuşi ritmul în care se execută treieratul este încă nesatisfăcător. De aceea trebuie mobilizate toate forţele pentru căratul recoltei la arii, depozitarea în şire şi stoguri bine clădite şi acoperite cu paie.

Trebuie să se înţeleagă că recolta rămasă în clăi pe cîmp suferă pierderi mari din cauza păsărilor, şoarecilor, scuturării şi mai ales din cauza ploilor care depreciază valoarea recoltei.

In prezent, datorită ploilor dese, snopii din clăi sînt pătrunşi de umezeală şi nu se pot treiera. Acolo unde recolta este aşezată în şire şi stoguri se poate treiera imediat chiar după ploi mari, dîndu-se deoparte pentru a se usca snopii din vîrf şi astfel treieratul se poate face fără întrerupere.

In acţiunea de treierat trebuie folosite toate batozele existente în fiecare regiune.

De o mare importanţă este organizarea muncii la arii astfel ca să se asigure folosirea întregii capacităţi de lucru a batozelor. Organele de stat şi de partid trebuie să dea atenţie organizării cetelor, funcţionării neîntrerupte a batozelor din zori şi pînă noaptea, iar pe ariile electrificate să se treiere şi în timpul nopţii.

Mecanizatorii din S.M.T. şi G.A.S. trebuie să îngrijească bine maşinile pentru a asigura continua lor funcţionare, iar atelierele mobile să fie astfel organizate încît să poată face orice reparaţie în cel mai scurt timp.

Treieratul mazării, a borceagului de sămînţă şi a culturilor de pe loturile semincere trebuie să se efectueze cu precădere. In această săptămînă trebuie să se termine treieratul mazării iar recolta trebuie să fie imediat tratată cu sulfură de carbon pentru a împiedica pierderile provocate de atacul gărgăriţelor.

Concomitent cu treieratul trebuie să se grăbească strîngerea fînurilor, să se continue cu stăruinţă lucrările de îngrijire a culturilor, stropitul viilor, polenizarea artificială suplimentară la porumb şi floarea soarelui, însămînţarea în continuare a plantelor furajere în mirişti etc., precum şi executarea arăturilor de vară în vederea însămînţărilor de toamnă.

Sarcini sporite pentru fabricile de conserve

S. Iosif

din Ministerul Industriei Alimentare

In întreprinderile de conserve, campania din timpul iernii s-a încheiat cu o depăşire în proporţie de 17 la sută a producţiei globale. Cifra aceasta cuprinde în ea entuziasmul muncitorilor, puterea lor de muncă. Cei ce lucrează în întreprinderile de conserve din legume şi fructe ştiu însă că în perioada trecută s-au manifestat lipsuri serioase în îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan. Lipsuri au existat în fiecare compartiment — începînd cu neaprovizionarea în mod ritmic a fabricilor cu materie primă şi terminînd cu controlul producţiei la ultima fază de fabricaţie.

Analizele făcute asupra îndeplinirii sarcinilor din anul trecut au scos la iveală aceste lipsuri şi au arătat căile ce trebuie urmate pentru ca populaţia să primească din timp conservele de sezon, în sortimente variate şi de cea mai bună calitate.

Pentru campania din acest an, fabricile de conserve din legume şi fructe s-au pregătit cu deosebită atenţie. In acest scop ele şi-au întocmit planuri de acţiune, cu obiective precise care vor duce la obţinerea ritmică a unei producţii de calitate superioară, şi la un preţ din ce în ce mai redus.

Măsuri au fost luate în acest an — mai mult ca pînă acum — de către Direcţia Generală a Conservelor. Este ştiut faptul că elementul principal pentru obţinerea unei producţii de bună calitate ca şi pentru realizarea planului la toţi indicii, îl constituie materia primă. Pentru asigurarea unei cantităţi sporite şi corespunzătoare de materie primă, Direcţia Generală a asigurat răsaduri timpurii de roşii, vinete care s-au distribuit contractanţilor. S-au mai distribuit un număr de 10.560 răsadniţe cu geam pentru producerea răsadurilor timpurii de roşii.

Pentru a satisface din plin cerinţele consumatorilor în acest an s-a contractat cu gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective şi gospodăriile individuale cu 89 la sută mai multe legume şi cu 17 la sută mai multe fructe decît în anul 1954. Succese de seamă în îndeplinirea şi depăşirea planului de contractări au obţinut colectivele fabricilor de conserve din Valea Roşie, regiunea Bucureşti, care a ridicat procentajul de depăşire la 26 la sută, fabrica „Flora" cu 25 la sută, fabrica din Tecuci cu 10 la sută, „Arovit" Valea lui Mihai cu 9 la sută etc. Trebuie remarcat faptul că aici s-a dus o muncă susţinută pentru reuşita campaniei de contractări.

Producătorii din sectorul individual au fost aprovizionaţi cu 650 tone de seminţe selecţionate. Din timp au fost distribuite 15.000 doze de îngrăşăminte bacteriene, 330 tone îngrăşăminte azotoase, 530 tone de îngrăşăminte fosforice, 90 tone îngrăşăminte potasice, 1.065 metri cubi cherestea pentru confecţionarea a 40.000 răsadniţe.

Pentru transportul materiei prime, la fabrica de conserve din Tecuci s-a construit o nouă linie de garaj. Linii asemănătoare au fost construite şi la fabricile „Băiculeşti" regiunea Piteşti, „Refacerea" Arad etc.

Intrucît pentru fabricarea conservelor sînt necesare surse corespunzătoare de abur, la opt fabrici printre care şi fabricile „Dunărea"-Tulcea, „Rîureni"-Piteşti, „Buftea", au fost instalate cazane noi cu abur, care vor intra în funcţiune în actuala campanie de fabricaţie. Capacitatea de producţie s-a mărit la majoritatea întreprinderilor prin instalarea a 15 noi cazane duplicate şi prin montarea a 21 de autoclave. In unele secţii, pentru pregătirea materiei prime s-au dat în funcţiune 12 maşini noi pentru decorticarea mazărei la fabrica „Filaret", „Fructonil" Giurgiu etc. şi 35 maşini pentru tăiat vîrful la fasole.

Muncitorii tineri şi vîrstnici au revizuit cu mare atenţie maşinile noi, precum şi instalaţiile existente. Colectivul de muncă de la fabrica „Griviţa" şi alte colective au îndeplinit în întregime planul de reparaţii. Tot în noua campanie de fabricaţie au intrat în producţie 15 instalaţii de spălare mecanică a borcanelor, aşa că această operaţie importantă este efectuată într-un termen mai scurt şi în condiţii igienice corespunzătoare.

Acţiunea de mecanizare a procesului de producţie, măsurile luate în sectorul de transporturi, gospodărirea atentă a bunurilor materiale ale întreprinderilor vor aduce anul acesta în ramura industrială a conservelor o reducere a preţului de cost cu circa 5 la sută. Realizarea şi depăşirea acestui indice va fi înlesnită de maşinile noi de mare randament care sînt în curs de construcţie. In atelierul de prototipuri al ramurei industriale a conservelor se produc 14 maşini automate de umplut cutii şi borcane care vor reduce cu mult necesarul de mînă de lucru. Folosirea lor va duce la creşterea productivităţii muncii la faza de umplere cu 500 la sută faţă de perioada anului trecut. Se mai construiesc fierbătoare continui pentru fructe şi legume, trasportoare, elevatoare, pompe de vid, maşini de etichetat şi alte utilaje specifice fabricării conservelor.

Problema principală care a stat în faţa colectivelor de muncă ale întreprinderilor a fost asigurarea remontului în bune condiţiuni. Sub îndrumarea organizaţiilor de partid, organizaţiile U.T.M. au mobilizat tinerii pentru îndeplinirea cu cinste a acestei sarcini. La întreprinderea „Fructul Romînesc" din Craiova, de pildă, tinerii au sprijinit efectiv asigurarea condiţiilor optime de desfăşurare a liniei tehnologice. Pentru menţinerea curăţeniei, în depozitul de fructe şi legume s-au văruit 5.000 metri pătraţi de perete.

Tineretul a fost în primele rînduri ale întrecerii socialiste care s-a desfăşurat cu intensitate. El a sprijinit instalarea celor două noi electromotoare pentru pompele vacuum din secţia de fabricare a pastei de tomate.

Şi la fabrica „Fructus" din Timişoara tineretul şi-a cîştigat stima şi simpatia vîrstnicilor datorită felului cum au muncit pentru pregătirea campaniei de fabricaţie. Ca întotdeauna în fruntea întrecerii s-au aflat fruntaşii din fabrici. Tinerele Ana Varga, Maria Valea şi Ioana Szalmandy decorate cu „Medalia Muncii" s-au distins în campania de reparaţii datorită felului cum au muncit. Ele şi-au îndeplinit în cele mai bune condiţiuni sarcinile care le-au revenit.

Mulţi alţi tineri s-au făcut cunoscuţi prin succesele obţinute. Activitatea lor a fost strîns legată însă de preocuparea comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M. Acolo unde a existat această preocupare şi contribuţia tineretului la efectuarea din timp a remontului, a fost mai mare. Asemenea organizaţii U.T.M. puternice, care au mobilizat tinerii la lucrările care s-au efectuat sînt cele de la fabrica de conserve „Griviţa" din Bucureşti, „Mureşeni" Regiunea Autonomă Maghiară, „Zagna-Vădeni" regiunea Galaţi etc. Nu este deci de mirare că aici remontul a fost făcut în condiţii corespunzătoare.

Şi colectivul de muncitori şi tehnicieni de la fabrica „Flora"-Bucureşti a acordat o deosebită atenţie pregătirii tuturor secţiilor. In scopul creşterii permanente a producţiei şi productivităţii muncii la această fabrică s-au aplicat în această perioadă numeroase raţionalizări datorită activităţii intense desfăşurată de inginerul D. Cruţescu şi de mecanicii Ungureanu Dumitru şi Oprea Ion. In hala de fabricaţie a fost introdusă banda rulantă suspendată pentru transportarea tecilor de mazăre din hală direct la căruţe, uşurînd în felul acesta munca şi sporind productivitatea muncii. De asemenea s-a acordat o atenţie mult mai mare decît în anii precedenţi sortării materiei prime după iniţiativa cunoscutei fruntaşe Victoria Dofoftei.

Comunicatul Direcţiei Centrale de Statistică, arată că în trimestrul II planul la conserve de fructe a fost depăşit. Există toate posibilităţile ca să se obţină succese şi mai mari. Sarcinile care stau în acest an în faţa fabricilor de conserve sînt sporite. Introducerea mecanizării, ridicarea calificării cadrelor, atragerea tinerilor în întrecerea socialistă, iată cîteva din sarcinile care îndeplinite în permanenţă vor asigura obţinerea victoriei. Comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. trebuie să sprijine îndeaproape conducerile întreprinderilor în introducerea tehnicii noi. Nimic nu vine de la sine, fiecare succes, ori cît de mic ar părea la început, este cîştigat cu eforturi. In această direcţie trebuie să se facă educaţia tinerilor.

In fiecare întreprindere, în fiecare loc de muncă există tineri care muncesc într-un chip deosebit. In acest an — dat fiind experienţa anilor trecuţi şi sarcinile sporite — trebuie să se acorde o mai mare atenţie extinderii în rîndurile tineretului a experienţei înaintate. In plină campanie lozinca fiecărui muncitor trebuie să fie atît îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan, cît şi depăşirea lor.

Felul în care s-au pregătit colectivele de muncă din întreprinderi pentru noua activitate, dorinţa fiecărui muncitor de a da populaţiei conserve multe, bune şi ieftine, este cea mai valabilă garanţie că actuala campanie de fabricaţie va constitui un model de îndeplinire a sarcinilor.

Cînd deasupra taberei bîntuie furtuna...

— Dacă o ţii pe viroagă, în două sferturi de ceas eşti jos în Sinaia.

— Aşa repede?! făcui eu neîncrezător, privind de pe stîncă oraşul cuibărit la poalele munţilor. Nu cred moşule!

Totuşi mi-am luat rucsacul în spate şi, ţinîndu-mă cu mîinile de rădăcini şi ierburi, am început să cobor panta dreaptă şi plină de bolovani. După vreo zece minute drumul deveni mai bun. In locul pietrelor — pămînt acoperit de frunze din toamna trecută, iar în juru-mi — pădure deasă. Coroana pomilor ascundea cerul care începuse să se înnoreze.

Curînd porni năvalnic o ploaie rece. Bătea şi-un vînt puternic, iar pădurea vuia prevestitor. Din locul unde mă aflam se zărea în dreapta, înfăşurat în lîna norilor, Vîrful cu Dor. Era posomorît şi mînios totodată; şi parcă norii tulburi ce se prăvăleau clocotind în fuioare de smoală, se năşteau din mînia lui. Am pornit alergînd pe potecă, (atîta cît se poate alerga cînd cobori de pe munte) şi după vreo două sute de metri am nimerit într-o poiană largă. M-am adăpostit sub un pom şi nu mă hotăram să traversez poiana, de teamă să nu mă facă ploaia ciuciulete cînd, deodată, întorcînd privirea, am zărit la stînga mea, în marginea codrului, o casă frumoasă şi mare, cu turle, ca un castel străvechi.

— O tabără! exclamai eu văzînd cum flutură steagul pionieresc în vîrful unui stîlp.

...M-a întîmpinat privirea întrebătoare a pionierului de serviciu, un puşti ciufulit care se plimba de colo-colo, ca un ostaş în gardă, prin camera de primire. Am vrut să-mi dau jos rucsacul, dar puştiul m-a oprit categoric:

— Staţi! Cine sînteţi? De unde veniţi şi ce căutaţi la noi?... Eu trebuie să ştiu tot — spuse, aruncînd înainte mîna cu banderola roşie.

— Sînt un naufragiat!

— Nau... Cum? (se vede că răspunsul meu l-a pus de tot în încurcătură. Hai să-l ajut).

— Na-u-fra-gi-at — silabisii eu.

— ...Ştiu... Şi fără să mă slăbească din ochi se îndreptă către peretele din dreapta unde, agăţat de un cui, atîrna un şnur telefonic cu o cască de radio la capăt. Asta era probabil telefonul lor.

— Alo! strigă el, bătînd cu degetul în cască. Alo! Şi cînd, în sfîrşit, i se răspunse, dădu nu ştiu cui un raport scurt: cum datorită furtunii care se dezlănţuise în munţi a apărut pe teritoriul taberei un „naufragiat" curios.

Povestea începu să mă amuze şi cînd, după cîteva minute, bînd ceai într-o cameră călduroasă pionierii m-au întrebat cum am ajuns acolo, începui să le înşir atîtea peripeţii că mă miram şi eu de unde le scoteam. Bineînţeles, copiii îşi dădeau seama că sînt născociri, însă le plăcea să asculte. Cînd nu mai ştiam ce să mai inventez am fost salvat de ţăcănitul aparatului Morse. Copiii s-au strîns buluc în jurul lui. Telegrafistul, pe care mai tîrziu am aflat că-l cheamă Grigore Diac şi este în clasa a VI-a, luă banda şi începu să citească rar urmărind încordat punctele şi liniuţele ce se înşirau cu repeziciune: „Aici postul meteorologic. Stop. Daţi-ne urgent ajutor. Stop. Furtuna ne-a dărîmat cortul şi nu mai putem face cercetări. Stop".

— Asta-i tot!... Ce-i răspundem?

Conducătorul unităţii, Dincă, rămase puţin pe gînduri neştiind ce hotărîre să ia, dar la gesturile de nerăbdare ale lui Grigore, răspunse repede:

— Transmite: „Aşteptaţi-ne. Stop. Venim. Stop".

Mirarea mea se vădi deodată a fi foarte mare. Mă lămuri însă instructoarea superioară care-şi făcu pe nesimţite apariţia.

— Tocmai ne pregăteam să pornim în excursie, îmi zise ea, dar a început furtuna. Asta i-a întristat de-a binelea pe copii. Trebuia făcut ceva, dar nu ştiam ce. E drept că în tabără există tot ce trebuie pentru ca pionierii să se poată distra: şah, radio, reviste, cercuri,... Nimic însă din toate acestea n-ar fi putut înlocui excursia. Atunci mi-a venit o idee. I-am strîns pe copii şi le-am zis: „Copii, furtuna vrea să ne facă în ciudă. Haideţi să dovedim că şi pe o asemenea vreme activitatea poate fi interesantă în tabără. Alegeţi un „comandament al taberei" şi eu vă predau vouă conducerea. Lucrul acesta i-a entuziasmat. Au ales „comandamentul taberei" şi acesta a organizat îndată întreaga activitate care — spre bucuria noastră, a instructorilor — a reuşit să însufleţească pe toţi copiii. Inchipuieşte-ţi: trei pionieri, meteorologii noştri, se află pe o colină la vreo 80—90 metri de castel, într-un cort pe care tot ei singuri l-au aşezat zilele trecute. Au plecat acolo cu busolă, cu barometru şi cu alte instrumente şi fac observaţii pe care le notează într-un caiet special. „Comandamentul taberei" ţine cu ei legătura prin aparatul pe care l-am împrumutat de la Casa pionierilor. Acum cer ajutoare... Alţi pionieri (anume „tipografii" şi cei de la cercul literar) au primit „ordin" de la „comandament" să tipărească un ziar intitulat: „Furtuna". Aici se va publica tot ce este în legătură cu activitatea taberei pe timpul cît durează vremea urîtă: şi observaţiile meteorologilor, şi descrierea furtunii (pe care o va face Petre Ghindă, „redactorul"— că d-aia s-a şi urcat el în turn, să aibă o privire „de ansamblu"); vor mai apare de asemenea articole privind meciul de şah între Victor I şi Victor II, adică între Petrescu şi Ianoş, campionii taberei, şi munca topografilor care continuă să îmbunătăţească hărţile întocmite în vederea excursiei. Totul va apare. Pînă şi poezia micului Pişta: „Vreau să fie soare..."

...Dar tot ascultînd-o pe tovarăşa instructoare superioară de pionieri aproape că am uitat de Dincă, conducătorul unităţii. După ce a transmis telegrama către postul meteorologic, a ales patru băieţi mai voinici să plece în ajutor. Aceştia de bucurie erau gata-gata să pornească la drum cum erau, fără să-şi ia ceva gros pe ei; dar a intervenit instructoarea superioară.

— Păi, după cîte ştiu, cei care pleacă în misiune se îmbracă bine. N-aţi văzut şi în film?

— Nu-i frig, tovarăşă Vera — ziseră băieţii. Hainele groase o să ne împiedice la drum.

— Ei, am zis şi eu aşa... Dacă vă dă drumul Dincă, eu n-am nimic împotrivă. El e conducătorul, nu eu.

Dar Dincă nu le-a dat voie.

— Cum o să vă dau drumul aşa... Fiecare să-şi ia haine groase şi pe deasupra cîte o foaie de cort să nu vă pătrundă ploaia... Cînd băieţii au plecat să se îmbrace, instructorul Cristea, la un semn al instructoarei superioare, a cerut să plece şi el ca... voluntar.

Un minut mai tîrziu „echipa de salvare", formată din patru pionieri şi instructorul Cristea ca... voluntar, urca spre colină apărîndu-se cu foile de cort împotriva ploii care le bătea în faţă.

— Nu puteam să-i las singuri — îmi mărturisi tovarăşa Vera în timp ce-i urmărea prin ochiul de geam. — Te poţi aştepta la orice de la ei. Dar nici să vadă că sînt supravegheaţi nu trebuie. Lasă-i să acţioneze singuri. E mai bine pentru dezvoltarea lor.

...Furtuna a ţinut vreo două ore, după care s-a liniştit brusc. A ieşit şi soarele, iar munţii s-au luminat deodată. O echipă de cercetaşi trimisă să vadă dacă-s bune drumurile s-a întors cu ştirea că se poate merge fără grijă deoarece apa s-a scurs cu repeziciune.

O oră mai tîrziu, cu rucsacurile în spate, pionierii urcau muntele. Privind Sinaia, unde vroiam să ajung, o frîntură de secundă tot am stat în cumpănă. Pînă la urmă m-am alăturat şi eu copiilor şi am pornit-o încet, încet, pe drumul în serpentină, către Vîrful cu Dor. Era frumos şi bine, aerul tare şi curat. Uneori mai simţeam cum ne cuprinde oboseala, dar piscurile înalte pe care, ici-colo, se mai zărea cîte un petec de zăpadă, ne ademeneau continuu cu farmecul lor...

I. BUJOR

Sărbătoarea tinereții

Vizita la Moscova a delegației Skupșcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite:

Delegația Skupșcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, în frunte cu Vladimir Bakarici, președintele Adunării Populare a Republicii Croația care a sosit în Uniunea Sovietică, răspunzînd invitației Sovietului Suprem al U.R.S.S., a vizitat la 3 august Mauzoleul lui V. I. Lenin și I. V. Stalin unde a depus o coroană de flori.

In legătură cu lansarea unor „sateliți artificiali ai pămîntului"

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite:

În presa americană au apărut știri cu privire la planurile de lansare în straturile superioare ale atmosferei terestre, la foarte mare înălțime, a unor proiectile pentru observații științifice. Presa le denumește „sateliți artificiali ai pămîntului".

Într-o declarație a Academiei Naționale de Științe și a Fondului național științific din S.U.A. se spune că în S.U.A. se elaborează planuri de lansare a unor astfel de proiectile în cursul viitorului an internațional geofizic, care durează din iunie 1957 și pînă în decembrie 1958.

Pe proiectile, care vor avea mărimea unei mingi de basket, vor fi instalate aparate care să permită să se facă observații în legătură cu fenomenele naturii atît în atmosfera terestră, cît și în univers. Un astfel de proiectil va zbura în jurul pămîntului la o înălțime de 350-500 de km. cu o viteză de aproximativ 30.000 de km. pe oră, timp de cîteva zile. El se va apropia treptat de straturile superioare ale atmosferei, unde în cele din urmă se va desface în bucăți, fără a cauza vreun rău.

Casa Albă a dat spre publicare în presă o declarație în care se arată că președintele S.U.A. a aprobat aceste planuri.

Note

De ce a demisionat Talbott

Ministrul aviației din guvernul american, H. E. Talbott, a demisionat. Demisia unui ministru nu-i un fapt ieșit din comun și ca atare n-ar trebui să rețină în mod deosebit atenția. Dacă judecăm lucrurile în lumina celor scrise de unele ziare occidentale, demisia lui Talbott reprezintă ceva mai mult decît un fapt divers. De altfel agitația pe care mai multe ziare o întrețin în jurul acestui caz nu-i lipsită de o oarecare semnificație.

Cine este Talbott? Înainte de a deveni ministru a fost un cunoscut om de afaceri. Poseda pachete de acțiuni ale unor companii și era co-asociat al firmei „Mulligan and Company". Devenind ministru Talbott și-a dat cuvîntul de onoare că nu se va folosi de influența lui în favoarea firmei sale și că firma sa nu va încheia nici un contract pentru furnizarea de produse organelor de stat atîta vreme cît el va ocupa un post guvernamental. Cuvîntul de onoare a fost crezut dar...

Într-o bună zi ziarul „New York Times" a intrat în posesia unui dosar cuprinzînd un număr de scrisori. După cum informează ziarul britanic „Manchester Guardian" scrisorile fuseseră întocmite de Talbott în biroul său din clădirea Pentagonului, purtau emblema Ministerului Aviației și erau adresate unor industriași. După cîte se spune, aceste scrisori solicitau încheierea unor contracte în favoarea — nu-i greu de ghicit — firmei „Mulligan and Company". Și scrisorile au fost publicate de „New York Times".

Scandalul a izbucnit. Ministrul Talbott s-a declarat gata să renunțe de a mai fi co-propietar al firmei „Mulligan and Company". A intervenit faimosul Mc Carthy care — după relatările ziarului „Manchester Guardian" — a spus că ministrul nu trebuie privat de... o sursă de trai.

Senatorii din partidul democrat s-au arătat însă necruțători față de ministrul aviației. Obținuseră doar un fericit prilej pentru a lovi în administrația republicană, pentru că nici aceasta nu s-a sfiit la timpul ei să dezvăluie traficurile de influență și diferitele afaceri ale unor fruntași din partidul democrat. De altfel, „Manchester Guardian" sublinia că „democrații speră să mînjească pe republicani cu același catran politic".

Au urmat audieri într-un subcomitet senatorial. Nu știm ce dovezi au fost aduse împotriva ministrului aviației dar potrivit unor afirmații s-au petrecut scene penibile. Iar o seamă de ziare au avut grijă ca să satisfacă pe deplin curiozitatea acelor cititori avizi după fapte senzaționale.

Finalul? Talbott a demisionat din postul de ministru. Noroc că l-a ascultat pe Mc Carthy și nu și-a pierdut „sursa de trai" de la firma „Mulligan and Company". Mai ales că-i vorba de frumușica sumă de 50.000 dolari pe an...

M. RAMURA

Să se înlăture primejdia războiului atomic!

* *

Apelul Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 3 (Agerpres). — Secretariatul Consiliului Mondial al Păcii a dat publicității următorul apel al Consiliului Mondial al Păcii.

„Acum zece ani, la 6 august 1945, asupra Hiroșimei a fost aruncată prima bombă atomică. Ea a transformat orașul într-un pustiu și a nimicit 200.000 de persoane. În prezent se fabrică bombe cu hidrogen a căror forță distrugătoare este de o mie de ori mai mare decît forța distrugătoare a bombei atomice aruncate asupra Hiroșimei. Se fac stocuri din această armă și se fac pregătiri pentru folosința ei.

Este necesar să se înlăture pentru totdeauna primejdia războiului atomic. Participanții la Adunarea mondială a reprezentanților forțelor iubitoare de pace care a avut loc recent la Helsinki s-au adresat tuturor forțelor iubitoare de pace cerîndu-le să comemoreze anul acesta în toate țările tragica aniversare a Hiroșimei.

Uniți-vă! Semnați Apelul Consiliului Mondial al Păcii și luați parte la măreața campanie împotriva pregătirii unui război atomic!

Să transformăm ziua de 6 august 1955 într-o măreață zi internațională de luptă!

Cereți în unanimitate și în mod solidar dezarmarea și distrugerea armei atomice!".

Conferința de la Hiroșima

VIENA 3 (Agerpres). — După cum anunță secretariatul Consiliului Mondial al Păcii, la 6 august va începe la Hiroșima conferința împotriva folosirii armelor atomice și termonucleare.

Peste 100 de organizații din Japonia sprijină activ comitetul de pregătire.

Primul ministru Hatoyama i-a asigurat pe organizatorii conferinței de sprijinul său.

La lucrările conferinței vor participa delegații din S.U.A., Anglia, China, India, Coreea, Australia, Canada, Noua Zeelandă, precum și reprezentanți din alte țări ale lumii, o delegație a Consiliului Mondial al Păcii, în frunte cu Nino Foliarezi, secretar al Consiliului.

In ajunul conferinței internaționale pentru folosirea pașnică a energiei atomice

GENEVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La Geneva se apropie de sfîrșit pregătirile în vederea conferinței internaționale pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, la care intenționează să participe 66 de țări, conferință care se deschide la 8 august.

În Palatul Națiunilor au fost pregătite sălile pentru ședințele plenare și pentru lucrările diferitelor secții ale conferinței.

Se apropie de sfîrșit lucrările pentru organizarea expozițiilor la care vor fi prezentate realizările diferitelor țări în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Una din cele mai mari săli ale expoziției este pusă la dispoziție pentru prezentarea exponatelor și materialelor trimise de Academia de Științe a U.R.S.S. Aceste exponate dovedesc succesele științei și tehnicei sovietice în folosirea energiei atomice în construcția pașnică. Această sală a expoziției are cîteva secții. O mare parte din sală este ocupată de exponatele care înfățișează folosirea energiei atomice în diferite ramuri ale industriei Uniunii Sovietice. Secția de medicină ilustrează noile metode de tratare a diferitelor boli cu izotopi radioactivi. O secție specială este consacrată folosirii energiei atomice în biologie. Una din secții este consacrată folosirii izotopilor radioactivi în domeniul cercetărilor chimice.

Schimb de muzicieni între U.R.S.S. și S.U.A.

NEW YORK 3 (Agerpres). — Agenția United Press transmite că violonistul american cu renume mondial Yehudi Menuhin a anunțat că autoritățile americane au acordat permisiunea ca doi muzicieni sovietici să dea concerte în Statele Unite. La rîndul lui, Yehudi Menuhin va da trei concerte la Moscova în luna mai 1956.

Cei doi muzicieni sovietici care vor veni în Statele Unite sînt pianistul Emil Ghilels, care va da un concert în toamna aceasta, și violonistul David Oistrah, care va da un concert în martie 1956. Ambele concerte urmează să aibă loc la Carnegie Hall din New York.

Un comunicat al Agenției Telegrafice Bulgare

SOFIA 3 (Agerpres).—Toate ziarele bulgare au publicat la 3 august următorul comunicat al Agenției Telegrafice Bulgare:

În baza datelor expuse în procesul verbal definitiv al comisiei guvernamentale speciale însărcinată să stabilească împrejurările în care s-a produs catastrofa avionului israelian în spațiul aerian al R. P. Bulgaria, Agenția Telegrafică Bulgară a fost însărcinată de guvernul Republicii Populare Bulgaria să comunice următoarele:

1. — La 27 iulie a.c., ora 7,10 ora locală, un avion cvadrimotor de pasageri de tip „Constellation", aparținînd societății aeronautice israeliene „El-Al", a deviat cu aproximativ 130 de kilometri de la ruta sa și a pătruns fără nici un fel de avertisment în spațiul aerian al R. P. Bulgaria, în regiunea orașului Trin. Pătrunzînd cu 40 de kilometri pe teritoriul țării în direcția est de orașul Trin, avionul a luat direcția sud, a zburat deasupra orașelor Breznik, Radomir, Stanke-Dimitrov și Blagoevgrad și a continuat să zboare spre sud, îndreptîndu-se spre frontiera bulgaro-greacă. În total, avionul a zburat deasupra teritoriului bulgar aproximativ 200 de kilometri.

2. — Punctul de comandă corespunzător al apărării antiaeriene, fiind informat că un avion străin, necunoscut a pătruns în spațiul aerian bulgar, a dat ordin ca două avioane de vînătoare ale apărării antiaeriene să urmărească avionul străin și să-l silească să aterizeze pe vreunul din aeroporturile noastre.

3. — Avionul a fost descoperit de avioanele de vînătoare la sud de orașul Stanke-Dimitrov și prin semnalizările internaționale obișnuite a fost somat să urmeze cele două avioane de vînătoare care îl urmăreau, pentru a ateriza pe aerodromul pe care acestea îi vor fi indicat. Avionul nu a răspuns la această somație și a continuat să zboare în direcția sud, spre orașul Petuci. Văzînd că avionul infractor încearcă să dispară spre graniță avioanele de vînătoare au deschis focul împotriva lui și ca urmare avionul a luat foc și s-a prăbușit în regiunea orașului Petrici. Avionul a explodat în aer și cei 51 de pasageri și 7 membri ai echipajului care se aflau pe bordul lui au pierit.

4. — Din împrejurările expuse mai sus rezultă că cauzele catastrofei avionului de pasageri sînt următoarele:

a) Avionul a deviat de la ruta sa, violînd frontiera de stat a Bulgariei, și fără nici un fel de avertisment, a pătruns pe o distanță considerabilă în spațiul aerian bulgar. Avionul fiind prevăzut cu aparate de navigație perfecte, echipajul nu putea să nu vadă că a violat frontiera de stat. Avionul nu s-a supus somației de a ateriza, ci a continuat să zboare în direcția sud, îndreptîndu-se spre frontiera bulgaro-greacă.

b) Organele apărării antiaeriene s-au pripit. Ele nu au luat toate măsurile necesare pentru a sili avionul să aterizeze.

Este necesar să se sublinieze și faptul că timp de mai mulți ani, fără a ține seama de suveranitatea statului nostru, anumite cercuri și-au permis să violeze în mod sistematic frontiera noastră. În ultimii cîțiva ani, la noi au fost înregistrate repetate zboruri ilegale peste frontiera noastră ale unor avioane „necunoscute". Cu prilejul acestor zboruri ilegale, pe teritoriul nostru au fost aruncați diversioniști, avînd asupra lor arme, aparate de radio-emisie și alte materiale. Guvernul Republicii Populare Bulgaria a protestat în repetate rînduri pe lîngă secretariatul O. N. U., ceea ce, din păcate, nu a dat nici un rezultat. Toate acestea au creat o atmosferă încordată care impunea luarea de măsuri pentru apărarea securității țării noastre. În această atmosferă încordată a devenit posibil și accidentul cu avionul israelian.

Guvernul bulgar și poporul bulgar își exprimă încă odată regretul profund pentru nenorocirea care s-a întîmplat și pentru pieirea unor oameni absolut nevinovați. Guvernul bulgar dorește din toată inima ca asemenea nenorociri să nu se mai repete niciodată și, în ceea ce-l privește, va stabili cine sînt vinovați de catastrofa care s-a produs, îi va pedepsi și va luat toate măsurile pentru ca pe pămîntul nostru să nu se mai repete asemenea lucruri.

Guvernul bulgar consideră însă că aceasta se poate obține numai cu condiția să se respecte întru totul independența, suveranitatea și demnitatea națională a popoarelor mari și mici.

Guvernul bulgar prezintă profunde condoleanțe rudelor oamenilor nevinovați care și-au pierdut viața în această catastrofă și într-o notă adresată guvernului israelian a arătat că este gata să plătească despăgubiri familiilor victimelor și să-și asume o parte din pagubele materiale.

Zile de neuitat

VARȘOVIA 3 Trimisul special „Agerpres" transmite:

La casa tehnicianului din Varșovia s-a deschis o expoziție de artă populară romînească care va putea fi vizitată în tot timpul Festivalului. Costumele naționale, obiectele de ceramică, mobila și elementele de arhitectură prezentate, oglindesc creația artistică a tuturor regiunilor țării noastre.

Expoziția a fost deschisă de Ligia Macovei, membră în juriul internațional pentru concursurile internaționale ale Festivalului, care a vorbit despre dezvoltarea artei populare în R.P.R. Prof. dr. Tadeusz Seweryn, directorul muzeului etnografic din Cracovia, a declarat la deschiderea expoziției că poporul polonez apreciază foarte mult arta noastră populară și este bucuros că în capitala Poloniei populare s-a deschis o asemenea expoziție.

În după amiaza zilei a fost inaugurată o expoziție internațională a filateliștilor.

După amiază au venit în vizită la delegația noastră membri ai delegației tineretului italian. Ei ne-au adus în dar un drapel italian de mătase pe care este brodat numele eroului național italian Dante di Nanni, căzut în lupta împotriva fasciștilor. Steagul poartă de asemenea semnăturile tuturor tinerilor și tinerelor care l-au confecționat.

În aceeași zi a avut loc o întîlnire a studenților în literatură și filologie din aproximativ 30 de țări. Studenții și studentele din Romînia, Guadelupa, Marea Britanie, Franța, Uniunea Sovietică, Polonia, Suedia, Elveția și numeroase alte țări au organizat o conferință despre problemele literaturii contemporane.

Printre manifestările artistice, evenimentul central al zilei de 2 august a fost concertul de gală dat de grupul artistic al delegației sovietice în Palatul culturii și științei „I. V. Stalin".

Spectatorii au aplaudat călduros fiecare număr din program. Concertul s-a încheiat prin intonarea imnului tineretului democrat, pe care participanții la concert l-au cîntat împreună cu asistența.

Atît dimineața cît și după amiaza, membrii ansamblurilor culturale și artistice din delegația noastră au prezentat programe bogate în piața Victoriei unde orchestra populară și echipa de dansuri naționale au repurtat un succes deosebit.

*

În dimineața zilei de 3 august au avut loc interesante întîlniri internaționale ale tinerilor muncitori de aceleași profesii. Într-o suburbie a Varșoviei, la Casa de cultură a uzinei de tractoare „Ursus", s-au adunat tineri metalurgiști și constructori de vase din Polonia, U.R.S.S., Cehoslovacia, Franța, Ungaria, Canada, Austria, Germania, Iran și alte țări. Participanții la întîlnire sosiți din țările capitaliste au vorbit despre condițiile de muncă și de trai ale tineretului din țările lor, despre lupta tineretului pentru drepturile sale, pentru pace și prietenia popoarelor.

La 3 august, delegația sovietică a primit vizita a peste 150 de prieteni indieni — studenți, muncitori, actori, ziariști. În numele tineretului sovietic reprezentanții marelui popor indian au fost salutați călduros de M. Haldeev, secretar al Comitetului din Moscova al U.T.C.L.

În aceeași zi delegația tineretului din R.P.R. a primit la cantonamentul său oaspeți din Japonia, Indonezia, Ceylon și Pakistan.

În clădirea Asociației pentru stimularea artei s-a deschis la 3 august expoziția internațională a tinerilor artiști plastici. Expoziția prezintă lucrări din domeniul picturii, sculpturii și artei grafice, precum și fotografii selecționate printre cele mai bune opere trimise la concursul Festivalului pentru arte plastice. Sînt expuse peste 1.500 de lucrări ale tinerilor artiști din 41 de țări, printre care U.R.S.S., Romînia, Franța, Anglia, Israel, Japonia, Liban, Siria, S.U.A., R.F. Germană, Bulgaria, Austria, Australia, Egipt, Ungaria, India, Italia, Vietnam, Mongolia și altele.

SCURTE ȘTIRI

● MOSCOVA. — La 3 august, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., l-a primit la Kremlin pe Li San Cio, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Democrate Coreene, care și-a remis scrisorile de acreditare.

● COLOMBO. — Agenția United Press anunță că răspunzînd la invitația făcută de premierul Ciu En-lai în timpul conferinței de la Bandung primul ministru al Ceylonului, John Kotelawala, va vizita R. P. Chineză.

● TIRANA. — In zilele de 1 și 2 august a avut loc la Tirana conferința republicană a lucrătorilor din învățămînt, convocată de Comitetul Central al Partidului Muncii din Albania și de Consiliul de Miniștri al R. P. Albania.

● PEKIN. — La 2 august, premierul Ciu En-lai a adresat lui Sardar Guniaman Singh, principalul consilier al majestății sale regele Nepalului, un mesaj de salut în legătură cu stabilirea relațiilor diplomatice normale între China și Nepal. La 2 august, premierul Ciu En-lai a primit un mesaj de salut din partea lui Sardar Gunjaman Singh.

● DELHI. — La 1 august, Mahendra Barrevikram Shah Beva, regele Nepalului, a oferit la palatul regal un dineu în cinstea delegației guvernamentale chineze cu prilejul stabilirii relațiilor diplomatice normale dintre R. P. Chineză și regatul Nepalului.

● CANTON. — La 2 august au sosit la Canton 12 studenți chinezi care s-au reîntors din S.U.A. Comitetul din Canton pentru primirea studenților care se reîntorc în patrie le-a făcut o primire călduroasă.

Fotoreporterii au înregistrat pe peliculă cele mai sugestive momente ale minunatei sărbători a tinereții care în aceste zile se desfășoară la Varșovia. Iată cîteva imagini de la deschiderea Festivalului.

1. Defilează delegația tineretului sovietic — tineretul țării care construiește comunismul: 2. Prin fața tribunelor trece delegația R.P.R. Ropote de aplauze salută pe solii tineretului nostru; 3. Tinerii japonezi vor ca să nu se mai repete tragedii ca cele de la Hiroșima; 4. Din primele clipe s-au legat trainice prietenii...

Intîlnirile sportive internaționale prietenești

Sportivii patriei noastre au obținut noi succese

VARȘOVIA 3 (prin telefon de la trimisul special al agenției „Agerpres"). — Întrecerile programate în ziua a treia a întîlnirilor sportive internaționale prietenești ale Festivalului s-au desfășurat pe un timp frumos, caracterizîndu-se prin performanțe de valoare mondială.

ATLETISM

Concursul de atletism continuă să se bucure de un mare interes. Ziua a doua a fost marcată de comportarea excelentă a sportivilor sovietici care au stabilit două noi recorduri ale Europei. În proba de triplu salt, Leonid Scerbakov a repurtat victoria cu performanța de 16,35 m. — nou record al Europei. Atletul romîn, Ion Sorin, a stabilit un valoros record al R.P.R. cu o săritură de 15,27 m., ocupînd locul 4.

Un rezultat excepțional a realizat atleta sovietică M. Vinogradova, învingătoare în proba de săritură în lungime cu performanța de 6,27 m. (nou record al Europei).

Cursa de 20 km. marș a prilejuit o luptă foarte spectaculoasă încheiată cu victoria recordmanului mondial, cehoslovacul Dolezal în timpul de 1h. 32'44"2/10. Pe locul doi s-a clasat mărșăluitorul sovietic M. Lavrov — 1h. 35'31"3/10, iar locurile 3 și 4 au revenit reprezentanților țării noastre D. Paraschivescu și I. Baboie care au trecut în același timp linia sosirii marcînd rezultatul de 1h. 40'02"0.

În seriile cursei de 100 m. plat femei, maestra sportului Alexandra Sicce a stabilit un valoros record al țării noastre cu rezultatul de 12"1/10. Clasîndu-se pe locul trei ea nu s-a calificat pentru semi finale.

Finala cursei de 100 m. plat a revenit sprinterului sovietic Barteniev cu timpul de 10"4/10.

Cursa de 110 m. garduri a prilejuit un frumos succes al sprinterilor sovietici care au ocupat primele trei locuri. Pe locul întîi s-a clasat Stolearov cu 14"6/10, fiind urmat de Bogatov cu 14"6/10 și Bulancik cu 14"7/10. Concurentul romîn Ion Opriș a fost eliminat pentru două starturi greșite.

O victorie remarcabilă a obținut atletul sovietic Ignatiev în finala cursei de 400 m. plat în care a înregistrat timpul de 47"2/10. Reprezentantul țării noastre Sudrigean s-a clasat pe locul 6 cu rezultatul de 49"3/10.

POLO PE APA

În bazinul din incinta stadionului C.W.K.S., în fața unui public numeros, echipa R.P.R. a întîlnit reprezentativa R.P. Polone. După o repriză în care linia de atac a echipei noastre nu și-a găsit ritmul, permițînd echipei poloneze să domine și să înscrie un punct, jucătorii noștri au excelat în partea a doua a întîlnirii, cîștigînd cu scorul final de 6-2.

VOLEI

În turneul masculin echipa R.P.R. joacă în grupa a doua alături de reprezentativele R. P. Chineze, Finlandei și Norvegiei. Marți în prima zi a competiției echipa țării noastre a întrecut echipa Finlandei cu 3-0 (15-9, 15-4, 15-11). Echipa feminină a țării noastre participă la întrecerile ce se desfășoară sistem turneu alături de echipele U.R.S.S., R. Cehoslovace, R. D. Germane, R. P. Polone, R.P. Chineze, R. P. D. Coreeană și Austriei. După ce marți jucătoarele romîne au dispus de echipa R. P. Chineze cu 3-1, miercuri, în cea de a doua zi a turneului, ele au trebuit să se întrebuințeze serios pentru a reuși să întreacă, la mare luptă, reprezentativa R.P.D. Coreeană cu 3-2 (13-15, 15-2, 15-8, 13-15, 15-4).

TENIS DE MASA

Concursul de tenis de masă care se desfășoară în una din sălile Palatului de Cultură „I. V. Stalin" atrage numeroși spectatori prin înaltul nivel tehnic al partidelor disputate. Jucătorii romîni, care au obținut în primul tur victorii categorice se afirmă ca unii dintre principalii pretendenți la primele locuri. Patru din ei au terminat victorioși în turul al doilea, calificîndu-se pentru optimile de finală. Probabil că și al cincilea reprezentant al nostru T. Harastoszi, ar fi realizat aceasta dacă nu s-ar fi întîlnit chiar cu coechipierul său T. Reiter care a cîștigat cu 3-0. Un rezultat de valoare a obținut Paul Pesch care a învins cu 3-1 (21-12, 21-14, 20-22, 21-9) pe cunoscutul campion francez Amouretti.

În turneul feminin, campioana mondială Angelica Rozeanu a întrecut cu ușurință pe campioana R. P. Polone Radzko cu 3—0.

INOT

Miercuri a început desfășurarea competiției de înot, la care participă numeroși campioni și recordmani europeni. Calificările pentru finala probei de 100 m. liber au dat loc la dispute foarte îndîrjite și cronometrorii au înregistrat multe rezultate valoroase. Cel mai bun timp, în serii, l-a obținut maghiarul Nyeki — 57"8/10. Un timp bun a realizat și sovieticul Balandin care a cîștigat seria I-a cu 58"7/10, înaintea reprezentantului țării noastre Hubert Bock — 59"4/10 (record de juniori).

Un nou record al țării noastre a stabilit și înotătoarea Sanda Platon care a parcurs distanța de 100 m. liber în timpul de 1'12"5/10.

Intîlnirea internațională de tir dintre reprezentativele R. P. R. și R. P. Bulgaria

Miercuri a continuat la poligonul Tunari întîlnirea internațională de tir dintre echipele reprezentative ale R.P.R și R.P. Bulgaria. Confirmînd valoarea arătată în întîlnirea cu echipa R.P. Ungare, trăgătorii romîni au ocupat locul întîi în ambele probe desfășurate astfel că echipa R.P.R conduce cu scorul de 5-0 după două zile de concurs.

La proba de armă liberă, poziția în picioare, cel mai bun rezultat l-a realizat trăgătorul nostru H Herșcovici cu 376 puncte. Pe echipe R.P.R. a realizat 1.842 puncte, iar R. P. Bulgaria 1.757 puncte (nou record bulgar).

În clasamentul general, la cele 3 poziții victoria a revenit reprezentantului R.P.R. Constantin Antonescu, cu 1.157 puncte urmat de H. Herșcovici — 1.151 puncte. Trăgătorii bulgari au realizat un nou record al țării lor la această probă.

În proba de talere, echipa R.P.R. a cîștigat cu 766 puncte față de 761 puncte realizate de echipa bulgară.

Spectacolele de azi

TEATRE: Teatrul de vară „I. V. Stalin": Titanic vals; **Teatrul Evreesc de Stat:** Stele rătăcitoare; **Teatrul de varietăți:** Ochelarii miraculoși.

CINEMATOGRAFE: **Patria, București, Grădina Progresul, Înfrățirea între popoare, Tineretului, Libertății:** Salariul groazei; **Republica, Elena Pavel, T. Vladimirescu:** Dracul din dealul morii; **Filimon Sîrbu:** Dama cu camelii; **Magheru, Rahova:** Mînăstirea din Parma; **I. C. Frimu, Gh. Doja, Munca:** Dragoste de vară; **Maxim Gorki:** Festivalul sportivilor din R. P. Chineză. Copilul nimănui, Doi ursuleți lacomi; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Noutățile zilei, Grijile unui cățeluș, Campionii Europei, În grădina botanică „Nikitski"; **Lumina, Flacăra:** Cei 5 din str. Barska; **Victoria, 8 Martie:** Boul din Kulm; **Al. Popov:** Campionul lumii; **Vasile Roaită:** Moștenire însîngerată; **Cultural:** Mandy; **Unirea:** Libelula. Pe drumul libertății; **C. David:** Îmblînzitoarea de tigri; **Al. Sahia:** Fiul pădurarului; **Arta:** Locotenentul lui Rakoczi; **Miorița:** Vînătorul de mare; **Moșilor:** Doi prieteni; **23 August:** Inamicul public nr. 1; **Donca Simo:** Cei trei mușchetari; **Ilie Pintilie, Gh. Coșbuc:** Aventurile d-lui Pickwick; **Popular:** Contele Mișka; **M. Eminescu:** O sărutare furată; **1 Mai:** Dubla Lotte; **Volga:** Ordinul Anna; **8 Mai:** Frumusețea diavolului; **N. Bălcescu, Aurel Vlaicu:** Fridolin; **Olga Bancic:** Jucătorul de rezervă; **Boleslaw Bierut:** Conștiința.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52